

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PROJECT
VALENTINE

After
JEALOUS
VALENTINE

LENA LITTLE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ONUN KISKANÇ SEVGİLİSİ

PROJECT VALENTINE: KİTAP 1

LENA LITTLE

© 2025 Lena Little tarafından

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, depolama ve erişim sistemleri ve yapay zeka da dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitabı Amazon dışında bir yerde görürseniz, bu hikayenin çalınmış bir versiyonudur. Hikayelerim Amazon'a özeldir ve yalnızca Amazon üzerinden satın alınabilir veya Amazon'un Kindle Unlimited programı aracılığıyla okunabilir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve olaylara yapılan atıflar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İÇİNDEKİLER

[Ücretsiz Kitaplar](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Sonsöz](#)

[Genişletilmiş Epilog](#)

[Ayrıca Lena Little](#)

[tarafındanCollaborations](#)

ÖN İZLEME

Ben bir kralım. Bir fatih.

Aptal bir şirketten ziyade Valentine İmparatorluğu olarak tanımlanan çok uluslu bir kuruluşun başı.

Bu, babamın vefatından beri uğruna çalıştığım bir unvan. Annemin bu yılın başlarında aniden emekli olmasıyla birlikte bu kalenin anahtarları benim elime geçti.

Öyleyse neden onunla bir dakika daha geçirebileceğim anlamına geldiği sürece her şeyden vazgeçmek istiyorum?

Olivia, dünyamı alt üst eden ve bana hayatım boyunca öğreneceğim en büyük dersi öğreten mavi gözlü güzel.

Hayat büyük bir yarış olmak zorunda değil. Onunla yavaşlamak istiyorum.

Başımı
dinlendir.

Aşık ol.

Bir aile kurmak.

Eskiden kulağa pırlanta yüzük satmak için ucuz bir reklam kampanyası gibi gelen tüm o güzel şeyler.

Dostum, pazarlamaya kanıyorum.

Ve ona bulabildiğim en büyük yüzüğü alacağım.

ÜCRETSİZ KİTAPLAR

Posta listeme kaydolarak zaman zaman ücretsiz kitaplar edinin...

www.subscribepage.com/lenalittle

"Y Bunu yapmaları için insanlara para ödediğimizi biliyorsun, değil mi?" Arabam birkaç adım daha ilerlerken homurdanıyorum. Son yirmi dakikada ancak bir blok ilerleyebildik ve görünüşe göre yakın zamanda daha fazla ilerleyemeyiz.

Annem yolcu koltuğunda kıs kıs gülererek, "Evet ve hatırladığım kadarıyla sana oldukça iyi bir maaş ödüyorum," dedi.

"İmparatorluğumuzun kraliçesi Veronica Valentine ne zamandan beri ek iş olarak komedyenlik yapıyor?" Kendimi kıkırdamaktan alıkoyamıyorum. Haksız değil. Bana bir servet ödeniyor.

Ancak bu, annemi doktor randevusuna yetiştirmek için New York'un yoğun trafiğinde oturmak değil. Eğer ciddi bir şey için gidiyor olsaydı, bu kadar sinirlenmezdim. Ancak ofiste kariyerimin en büyük girişimi üzerinde çalışıyor olmam gerekirken basit bir kontrol zaman kaybı gibi görünüyor.

"Emeklilik insanları değiştiriyor canım. Yavaşlamak ve küçük şeylerin tadını norm haline geliyor" diyor. Tanrım, yine mi bu? Koca ağzımı açmamalıydım. "Her neyse, bir ara denemelisin. Gözlerinin altındaki koyu halkaları hafifletebilir."

"Bu çemberler trafikten kaçmak için beşte kalkıp yine de trafiğe takılmaktan kaynaklanıyor." Konuyu daha fazla uzatmadan değiştiriyorum.

Hayatta neden işten daha fazla keyif almam gerektiğine dair başka bir ders.

Evet, teoride güzel bir düşünce, ancak pratikte dünya sürekli hareket eden bir tren ve ben en verimli çağımda atlamayacağım.

Annemin bu yılın başlarında emekli olması, ben de dahil olmak üzere tüm Valentine Grubu için büyük bir şok oldu. Ancak on beş yıl boyunca küresel holdingimizi yönetmiş biri olarak bunun er ya da geç gerçekleşmesi kaçınılmazdı. Onun ayrılmasıyla birlikte aile şirketimizin yükü benim omuzlarıma bindi.

Tek bir hata ailemin inşa ettiği her şeyi yok edebilecekken nasıl yavaşlayabilir ve gülleri koklayabilirim?

"Vaughn'un doğru bir fikri var. Hayatını masa başında rakamların büyümesini izleyerek geçirmiyor." Annem bana çekik gözlerle onaylamayan bir bakış atıyor ve ne kadar durdurmaya çalışsam da dersini vermekte ısrar ediyor.

"Vaughn benden on yaş daha genç ve üniversiteyi yeni bitirdi. Ağır iş onun kelime dağarcığına henüz girmedir. Şimdi de bana Vance'ten bir şeyler öğrenmemi ve daha çok gülümsememi söyleyeceksin."

Kardeşlerimi seviyorum. İkisi de harika insanlar ve ikisi hakkında da söyleyecek tek bir kötü şeyim yok. Ancak kendini keşfetme yolculuğuna yeni başlamış bir çocuktan ya da şirket için neyin iyi olduğundan çok kamuoyunun görüşlerini önemseyen Bay İyi Adam'dan hayat dersi almayacağımdan eminim.

O yıllar geride kaldı. Şimdi yapabileceğim tek şey önüme bakmak ve Valentine ismini gururlandırdığımdan emin olmak.

"Ayrıca, bu birleşme halledildikten sonra izin talebinde bulundum bile. İnanır mısınız, tam iki hafta yokum." Ortamı yumuşatmaya ve konuşmayı kardeşlerimden uzaklaştırmaya çalışıyorum. Onları bu işe bulaştırmamalıyım, yoksa annemi nasıl kıskırttığıma dair azar ıslatırım.

"Ah, evet, La Superiorite'i satın aldık." Annem Fransızca telaffuzu ama denediği için onu takdir ediyorum.

Satın alma ve birleşme birbirinin yerine kullanılan terimler ve bunu ikimiz de biliyoruz. Diplomatik duruş, Fransız otomotiv deviyile birleştigimizi söylemektir, ancak gerçekte herkes Valentine güç merkezi tarafından tüketildiklerinin farkındadır.

La Superiorite'nin renklerimizi taşımasıyla birlikte giyim, mücevher ve mobilyadan uçak, tren ve otomobile kadar tüm tüketim malları pazarına girmiş olacağız.

"Pek etkilenmişe benzemiyorsun." Başımı ona doğru eğiyorum ve dudaklarında son bir soluk ruj darbesi gezdirmesini izliyorum.

"Annenin egonu okşamasına ihtiyacın mı var?" İğneleyici tonu o kadar derinden kesiyor ki neredeyse kızarıyorum. Ama ifadesinde kötü niyet ya da acımasızlık yok. Annem alay etmekten hoşlanıyor; ben çocukken uyguladığı ve kısa emekliliğinde ustalaştığı bir özellik. "Elbette seninle gurur duyuyorum Victor. Çok kısa bir sürede çok şey başardın. Bunu senden almayı hayal bile edemem."

Gözlerimi tekrar yola çeviriyorum ve sanki gökler bana gülümsüyormuş gibi yoğun trafik hareketlenmeye başlıyor. Başta yavaş ilerliyor ama çok geçmeden sağ şerit benim dönüp pedala basmam için yeterince açık hale geliyor.

Bir an için öldüğümde ve bunun benim kişisel cehennemim olduğundan korktum. Sonsuza kadar işimde ne kadar iyi ama diğer her şeyde ne kadar kötü olduğuma dair bir konuşmanın içinde sıkışıp kalacaktım. Ama doktorun muayenehanesinin bulunduğu sokağa döndüğümde yol hâlâ açıktı.

Acılarım nihayet erdi.

"Neden büyük, kıllı *ama* bana doğru gelen bir şey hissediyorum anne?" Etrafımızdaki diğer arabalarla oluşabilecek başka bir sıkışıklıktan kaçınmak için hız limitinin en üst sınırıyla oynarken gözlerimi yola odaklıyorum.

Gideceğim yere hızla gitmek gibi aptalca bir şey için annemi asla riske atmam. Ama bu arabayı doktorun muayenehanesinden bir blok ötede çarpmanın ironisi çok güçlü.

"Ama gerçekten yavaşlamalısın Victor," diyor annem son bir kararlılıkla ve sesini ciddiyetini ifade edecek kadar yükseltiyor. Kastettiği şeyin bu olmadığını bilsem de ayağımı frene hafifçe basıyorum ve arabamı geri geri sürüyorum. "Eğer yapmazsan, sonun baban gibi erken bir mezar olacak."

Hırs tarafından yönlendirilen, bir Valentine laneti.

"Endişelerini anlıyorum anne, ama genç ölmek için zaten çok yaşlıyım." Özel muayenehanenin doğru son dönüşümü yapıyorum.

Annem masmavi gözlerini bana çeviriyor ve başını sallıyor. Yine de hayal kırıklığı içinde kıkırdamayı ve omzuma hafif bir tokat atmayı başarıyor. "Şimdi, ek iş olarak komedyenlik yapan kim?"

Bentley'imi park edip dışarı fırlıyorum ve kapısını açmak için yolcu tarafına koşuyorum. Elini tutup koltuktan kalkmasına yardım ediyorum, binaya doğru yürürken bile onu bırakmıyorum. Otuz altı yaşında, bu binanın bir aylık kirasından daha pahalı bir takım elbise giymiş biri olarak, annemin elini tutmaktan utanç duymayı reddediyorum.

Yine de doktorun muayenehanesine girdiğimizde, annemin elleri istemsizce benimkilerden ayrılıyor ve ben olduğum yerde donup kalıyorum. Sağlam bir zeminde duruyorum ama yine de okyanusta yüzen demirsiz bir teknedeymişim gibi hissediyorum. Ayaklarımın üzerinde kararsızım. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarpıyor.

Annem bana ne olduğunu görmek için omzunun üzerinden arsız bir gülümseme atmadan önce birkaç adım daha atıyor.

Resepsiyonist masasından kalkıp bizi karşılayan büyüleyici yaratığı görünce çenemi yerden kaldırmaya çalışmamı izlerken gülümsemesi büyüyor.

O. Lanet olsun. Mükemmel.

Çilek sarısı ucundan beyaz spor ayakkabı giymiş ayaklarına

kadar. Bu da ne böyle?

"Günaydın, Bayan Valentine." Yumuşak sesi kulaklarıma meleksi bir koro gibi .

"Merhaba Olivia. Bu sabah nasılsın?" Annenin selamlamasına resepsiyonistle nazikçe el sıkışması eşlik ediyor. "Bu benim oğlum Victor. Benim iyi oğlum yoğun programından vakit ayırıp beni buraya getirdi." Son kısmı söylemek için Olivia'nın kulağına yaklaşıyor.

Vay anasını. Annemin beni utandırma girişimleri yüzünden yüzüm kızarıyor mu?

Belimden yanaklarıma doğru yükselen sıcaklık acı verici bir evet cevabını veriyor. Ama gerçekten utanıyor muyum, yoksa bana gülümseyen çilli yüzlü güzellik karşısında pembe bir surata mı bürünüyorum, bilemiyorum.

"Sizinle tanışmak bir zevk, Bay Valentine." Şimdiye kadar gördüğüm en şirin yarım reverans hareketini yapıyor ve yüzü şimdiye kadar gördüğüm en parlak gülümsemeyeyle ışıldamaya devam ediyor.

Derin nefes al, koca adam. Ve bunu yaparken bir şey söyle. Aksi takdirde, doktora ihtiyacı olanın sen olduğunu düşünecek.

"Şey-" İlk kelimede boğuluyorum, tekrar denemeden önce boğazımı temizliyorum. "O zevk bana ait. Ve lütfen bana Victor de."

"Victor, öyle." Olivia bizi resepsiyonun karşısındaki bekleme alanına götürüyor, yanında bir pano ve bir kalem taşıyor. Oturduğumuzda bunları anneme uzatıyor, böylece bu randevu için gerekli bilgileri doldurabiliyor. "Doktor birazdan sizinle ilgilenecek."

Güzel. Annem arka odalarda ne kadar çabuk kaybolursa o kadar iyi. Kulağa aptalca gelse de, annem buradayken Olivia'ya yaltaklanamam.

Çünkü bu günün en büyük şakası olurdu, değil mi?

Buraya gelirken yavaşlamamı ve sakinleşmemi istemesine karşı dişimi tırnağıma takarak mücadele ederken, kendimi gördüğüm ilk kadınla bunu yapmak isterken buluyorum.

Bu her şeyi çözer.

Hayatın çok komik bir mizah anlayışı var ve ben ilk kez, bir yumruk çizgisi olma düşüncesini seviyorum.

I Yetişkin bir kadının, bırakın kendi yavrularını, herhangi birinin yanında çocuk gibi görüldüğünü görmek nadirdir. Yine de işte buradayız ve ben buna kendi gözlerimle şahit oluyorum.

Neredeyse yetmiş yaşında olmasına rağmen, sadece görünüşü bile Veronica'nın kendine ne kadar iyi baktığını göstermeye yetiyor. Onun yaşındaki çoğu kadının geliştirmeye başladığı zayıf vücutlu tavırlara sahip değil ve Dr. Sinclair için çalıştığım iki yıl boyunca Veronica bir kez bile üç ayda bir kontrolden başka bir şey için gelmedi.

Görünüşe göre genetik elma, oğluyla birlikte ağaçtan çok uzağa düşmemiş.

Victor Valentine annesinin yanında otururken gerçek dışı görünüyor. Hem yoğunluğu hem de boyutuyla mermerden bir heykel gibi. Saçları altından geçtiği bir kapının tepesine degecek kadar uzun ve rahatça geçebilmek için neredeyse yan dönme zorunda kalacağı kadar geniş. Her santimi ham güç ve hakimiyet çılgınlıkları atıyor ve çok çok uzun zamandır ilk kez bunun bana yönelmesini istiyorum.

"Saçmalama anne." Victor oturduğundan beri dönen ela gözlerini benden ayırmıyor. Korkarım o da benim ondan gözümü ayıramadığımı fark . "Orada olmayan bir şeye çok derin bakıyorsun."

O ve Veronica'nın şimdiye kadar paylaştıkları sessiz fısıldaşmalardan sonra bu sözleri duymak merakımı uyandırıyor. Böyle bir patlamaya neden olacak ne fısıldamış olabilir?

Bana sinsi bir sırıtışla bakması durumu daha da kötüleştiriyor. Sanki ikisi de büyük bir sır saklıyor ve bunu benden saklamak için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlarmış gibi.

Elbette bunun saçmalık olduğunu biliyorum. Onlar önce anne ve oğul, sonra da iş ortağı. Konuşmaları muhtemelen beni hiç ilgilendirmiyor. Victor'un bakışları üzerimde bile olmayabilir. Sadece boşluğa bakıyor olabilir ve ben sadece onun görüş alanında oturuyor olabilirim.

Sol tarafımdaki kapı açılıp da Dr. Sinclair çıkınca korkudan neredeyse sıçrayacağım. Veronica gibi Dr. Sinclair de ufak tefek ve narin bir yapıya sahip ama güçlü kişiliği girdiği her odada dikkatleri üzerine çekiyor.

Dr. Sinclair'in birkaç metre ötedeki devî süzdüğümü görmesine izin vermek yerine, kendimi meşgul gösterme çabasıyla, masamın etrafındaki kağıtları karıştırmaya ve dosyaları çeşitli tutuculara yerleştirmeye başlıyorum.

"Bayan Valentine, lütfen içeri gelin." Bugün doktorun yüzü gülüyor. Sanırım Veronica'nın ilk hastası olması ve günün bu kadar erken olması mutlu olmayı çok daha kolay hale getiriyor.

Victor ayağa fırlar ve çağrıldığında Veronica'sandalyesinden kalkmasına yardım etmek için elini uzatır. Onunla birlikte Dr. Sinclair'in beklediği yere kadar yürür ve iki bayan binanın arka tarafındaki ofis ve laboratuarlara doğru gözden kaybolurlar.

Victor'un centilmenliğine neden bu kadar şaşırdım? Ve yüzüme yapışan aptalca sırıtışın büyümesini nasıl engelleyebilirim?

Bana doğru gelmesi hiç yardımcı olmuyor. Dur

bir dakika.

Yürüyor... bana doğru!

Oh Tanrım, oh Tanrım. Ne yapmam gerekiyor? Onun gibi biriyle nasıl iletişim kurabilirim? Selamlaşmak bir şeydir, ama gerçekten konuşmak

bu titanla? Nasıl başlayacağımı bile bilmiyorum.

Tabii masama başka bir şey için gelmiyorsa. Sunduğumuz hizmetler hakkında bir broşür ya da kitapçık. Ona sadece kadın hastaları kabul ettiğini söyleyerek kötü haber veren kişi olmak istemem.

Nefes al, Olivia.

"Senin gibi güzel bir yerin böyle bir kızda ne işi var?" Victor bunu doğuştan bir liderin pratik çekiciliğiyle söylüyor. Vücudunu uzun resepsiyon masasının üzerine yaslıyor, dirseklerinden destek alarak bana bakıyor.

"Sanırım bunda kelimeleri karıştırdın." Kıkırdıyorum ama iç sesimin onun burada durduğuna bile inanmadığını düşünerek biraz sakin kalmayı başarıyorum.

"Biliyorum. Sadece-" Boğazını temizlemek için duraklıyor ve kıkırdamak için başını yana çeviriyor. "Bir filmde görmüştüm. Bunu söylemek için iyi bir zaman olduğunu düşündüm."

"Ah, anlıyorum." *Bunu etme, Olivia. Sakin ol, oyunu oyna ve yolculuğun tadını çıkar.* "Bana sorarsan, bu cümle bir gece kulübünde ya da barda daha çok işe yarar. Bilirsin, cevabın çalıştığı ofisim yerine."

Victor'un gözünün üzerinde bir kaş kalkıyor ve ilk düşüncem hemen bir şeyleri berbat ettiğim oluyor. Şakacı esprilerimi niyet ettiğim gibi aktaramayacak kadar gerginim ve cevabım kaba kaçmış olabilir.

Lanet olsun.

"Sen..." Ben üzgün olup olmadığına dair bir ipucu bulmak için o iki küçük kelimeyi ararken odramatik bir etki yaratmak için duraklıyor. "Bana çıkma mı teklif ediyorsun?"

Victor'un kaşlarını bir kez daha kaldırmasıyla içimden derin bir oh çektim. Ancak bu kez bir sırıtma eşlik etti.

"Öyle olsaydın şaşırmazdım." Victor omzunun üzerinden annesiyle az önce oturdukları yere bakar. "Demek istediğim, sen

Oturduğumdan beri gözlerini benden ayırmıyorsun. Ya o boş duvarda çok ilginç bir şey var ya da-"

"Arkandan baktığını gördüm, Bucko." Sözlerimi istemsiz bir göz kırpmaya takip ediyor ve onunla birlikte yanaklarım anında alev alıyor.

Nasıl oldu da yüz ifadelerimi kontrol edemeyecek kadar beynimin derinliklerine girmeyi başardı?

"Bu kadar çarpıcı bir manzarayla-" Gözlerinin vücudumda gezinmesine ve tekrar yukarı çıkmasına izin veriyor. "suçlayabilir misin?"

Geri döndüklerinde, dönen altın rengi gözbebekleri bluzumun en üst düğmesine takılıyor, sanki bir bakışıyla sihirli bir şekilde çözebilecekmiş gibi. Hem iltifatı hem de bakışları nedeniyle vücudumda bir sıcaklık dalgası dolaşıyor ve içime yerleşiyor.

Burası benim iş yerim olmasaydı, belki de onun bu fantezisine boyun eğdim. Temel içgüdülerime teslim olur ve onun da aynısını yapmasına izin verirdim.

Düşünmeyi bırak, iç sesim beni azarlıyor. Yine kızarıyorsun. Domates gibi kıpkırmızı.

"Peki, evet, sana çıkma teklif ediyorum." Kızarmamı gerçekten böyle mi engelleyeceğim? Belki de bu yakışıklı devle burun buruna dururken böyle bir lüksüm .

"O zaman adresinizi almam ve saat yedide hazır olmanız gerekiyor." Victor elini ceketinin cebine attı ve telefonunu çıkardı. Kilidini açıyor, parmağını birkaç tuşun üzerinde kaydırıyor ve *Yeni Kişi* ekranı açıkken bana uzatıyor.

"Uzun boylu, esmer, yakışıklı, pürüzsüz. Seni tanımlamayan bir kelime var mı?" Telefonunu alıp numaramı yazarken kıkırdıyorum.

"Aklıma gelen tek şey *aşağılık tecavüzcü*. Ama bu tabiri hâlâ kullanan çok kişi olduğunu sanmıyorum." Telefonunu geri alıp adımın ve numaramın bulunduğu ekrana bakıyor.

Beynimin söz sahibi olmadığı, ellerimin yaptığı cesur bir hareketle adımın yanına <3 ekliyorum. Eğer daha önce bu kadar abartmadıysam, bu sefer şişedeki son damlaya kadar sıktım.

Ama Victor benim aptallığımdan etkilenmedi. Gülümsemesi büyüyor ve gözleri büyük bir sevinçle açılıyor.

"Büyüleyici, esprili. Devam edebilirim, biliyor musun?" Ekliyorum.

Söylemem gerektiğini söylemeye fırsat bulamadan, eğer buysa, solumdaki kapı bir kez daha açılıyor.

Bayanlar dışarı çıkarken Dr. Sinclair, "Bayan Valentine, her zamanki gibi sağlık timsalisiniz," diyor. "Her ne yapıyorsanız devam edin, üç ay sonra görüşürüz."

Dr. Sinclair vedalaştıktan sonra içeri girmeden önce lobide birkaç saniyeden fazla kalmıyor.

"Bu ne o zaman?" Veronica'nın ses tonu yüksek ruhlu bir bilmişlikle süslenirken, gözleri Victor ve benim aramda muzipçe dans ediyor.

"Dileğini yerine getiren bir cin," diyor Victor. Bunun ne anlama geldiğini etsem de, bu işin ortasına atlamayacağım. "Dikkatli olsan iyi olur anne. Sadece iki tane kaldı."

"Ve onları nasıl kullanacağımı çok iyi biliyorum." Veronica Victor'un yanına gider ve elini uzatma sırası ona gelir. Veronica "Ne?" demeden önce Victor tereddütle bakar. Olivia'ya gaga bakışları attığın için annenin elini tutamayacak kadar iyi misin?"

Veronica'nın devi azarlamasına çılgınca kıkırdıyorum ve Victor omuzlarını düşürüp yine de onun elini tuttuğunda durum daha da kötüleşiyor.

"Çok mu iyi? Asla. İlgimi çeken tek kadın sen değilsin diye kıskanmaya başlamadan korkuyordum." Sakin ve soğukkanlı görünmek için elinden geleni yapıyor.

"İşte iyi bir çocuk," diyor memnun bir gülümsemeyle, sonra eğilip devasa fıçı göğsünün arkasından bana bakıyor. "Güzel bir gün geçir, canım. Seni görmek her zaman bir zevktir."

"Bu gece görüşür müyüz, Olivia?" Victor büyük bir şaşkınlıkla sordu. Sadece flört ettiğimiz için çok utangaç görünüyordu ama yine de bunu söylemeye istekli ?

Kısmen ciddi olduğu için olduğum yerde donup kaldım, cevap olarak başımı sallayacak kadar boynumu zor oynatabiliyorum.

Sonra tek kelime etmeden çekip giderler.

Victor Valentine'ın onca insan arasından beni yemeğe götürmek istemesi beni hayrete düşürdü, şaşırttı ve heyecanlandırdı. Bu, fırsatı iki elimle tutmayacağım anlamına .

O Livia ufacık. Çoğu insan yanımda ama o, üstümüzdeki alçak ışıkların altında parıldayan krem beyazı elbisesinin içinde özellikle narin ve zarif görünüyor.

Uzun süre bu kadar küçük kalmayacak.

Karnı çocuklarımla şişerken olmaz.

Kahretsin, bu düşünceleri hemen kafamdan çıkarsam iyi olacak. Olivia'nın elbisesinin V kısmından taşan göğüs dekoltesini izlerken sikim zaten çelik gibi sertleşmişti. Daha fazla baskı uygulamak pantolonumun dikişlerinin sağlam kalmasına yardımcı olmayacak.

"Demek yurtdışında okudun, bir adamla tanıştın ve onu o kadar sıkı bağladın ki seni buraya kadar takip etti?" Masadan Old Fashioned'ımı alıp sandalyeme yaslanıyorum ve elimden geldiğince sohbete ayak uydurmaya çalışıyorum.

Bu bir ilk buluşma. İnsanlar böyle yapar. Geçmişleri hakkında konuşurlar. Açılırlar. Birbirlerini tanımak. Ama benim geçmişim kısa bir kurumsal merdivenden hızlı bir tırmanış olduğu için, bu benim fena halde eksik olduğum bir beceri seti.

Kıskançlık bana yakışmıyor ama yeşil gözlü canavarın çirkin kafasını kaldırmasına engel olamıyorum. Bir sık kafalı hakkında konuşmak

Onu dünyanın dört bir yanında takip etmek beni kızdırıyor ama Olivia sanki sıradan bir şakaymış gibi bundan bahsediyor.

Ve bu onun için.

Olivia'nın dalga geçtiği saman adama karşı gelişen saldırganlığımı dizginlemem gerekiyor. O burada değil ve eski sevgilisi için üzülürsem deli gibi görüneceğim.

"Çılgınca, değil mi? Aslında aramızda bir şey yoktu. İngiltere'ye geldiğimde kendini kalçama yapıştırdı ve asla bırakmadı. İki yıldır burada, gerçekten bir şansı olmasını umuyor." Kıkırdıyor. Bu iyiye işaret olmalı. Olivia bu adamla arasında bir kıvılcım olduğunu düşünseydi duygularına karşı kayıtsız kalmazdı.

"Onu kendim suçlayamam. Bana yaptıklarına bak, üstelik sadece sabahı ve iki öğün yemeği birlikte geçirdik." Olivia'nın sevgisi için rekabet içinde olmadığım için rahatlamış bir şekilde nefes veriyorum. Bunun ne bana ne de İngiliz'e bir faydası olurdu.

Duygularım incinirdi ve o da dişlerini yerden toplamak zorunda kalırdı.

"Ve işte yine başladın." Olivia kokteylinin pipetinin ucunu kemirirken bana kapüşonlu bir bakışla bakıyor. "Beni eritmek için tüm doğru şeyleri söylüyorsun."

Gülümsüyor ve içkisinden uzun bir yudum alıyor. Yapabiliyorken tadını çıkarsan iyi olur, seni seksi küçük şey. Seni tohumlarımla doldurduktan sonra sıradan içkiler için vaktin olmayacak.

Tanrım, sakın . Ne kadar hevesli olursan ol, Olivia'yı korkutup .

"Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun." Kaşlarımı çatıyorum ve koltuğumda öne doğru eğiliyorum.

"Normal cilt tonumun güneş yanığı kırmızısı olmadığını düşünürseniz öyle." Burnunu kırıştırıyor. Bu sevimli hareketin nedenini bilmiyorum ama bu masayı bir kenara fırlatıp kendimi ona daha önce yapmak istediğimden daha fazla atmak istememe neden oluyor. Lanet olsun, bu kadın bana ne yapıyor böyle? "Ama benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Hadi senden ve dirgenlerle defetmek zorunda kalacağım çılgın eski sevgililerinden konuşalım."

"Bunu yapabilmen için kavga edeceğin bir eski sevgilinin olması gerekir." Bunu itiraf etmekten utanıyor gibiyim ama gerçekten utanmıyorum. "Bu geceye kadar, pek flört eden biri değildim."

"Gizlice bir sekreterle yaramaz bir tango bile yapmadın mı?" Olivia'nın gözleri şakayla karışık parlıyor.

Başımı sallıyorum. "Bir sekretere en yakın olduğum şey tam önümde oturuyor."

Şok olmuş gibi yaparak derin bir nefes çeker. "Bay Valentine, bunun böyle olduğunu mu düşünüyorsunuz? Şok oldum. Dehşete düştüm. Ve biraz da ilgimi çekti."

Olivia beni havalara uçurmak için ne söyleyeceğini çok iyi biliyor. Kabarcıklı, eğlenceli, güzel ve özü sözü bir.

İnanılmaz biri.

"Şey, bu ayarlanabilir." İki parmağımı bardağıma sokuyorum, dibinden karıştırılmış bir kiraz çıkarıyorum ve ağzıma "Düşündüğünden daha çabuk, ekleyebilirim."

Restoran müdürünü tanıyorum. Olivia'nın ciddi olduğuna dair en ufak bir inancım olsaydı, restoranın deposunu çoktan boşaltırdım.

"Affedersiniz, Bay Valentine." Garsonumuz Tony, böylesine skandal bir şeyin tadını çıkarmanın ne kadar eğlenceli olacağına dair konsantrasyonumu bozuyor. "Tatlıınız hazır. Getireyim mi?"

"Teşekkürler Tony. Evet, şimdi alıyoruz," diye cevap veriyorum.

Ayaklarını sürüyerek gidiyor ve bir süre sonra elinde yemeğimizle geri dönüyor. Basit bir tart, en azından ilk bakışta. Kalın bir pasta kabuğu, kırmızı bir orta kısım ve üstünü kaplayan sağlıklı bir çırpılmış krema uygulaması. Son olarak, ama belki de en önemlisi, pastanın yanında duran tek bir kaşık.

Tony, seni haylaz. Hiç istemediğim ve muhtemelen hak etmediğim bir eküri.

Birlikte alete uzanıyoruz ve parmaklarımız heyecan verici bir dokunuşla çarpışıyor. Sert elime değen yumuşak teni, hayatımı ofisime zincirlenmiş bir şekilde geçirmeyi ne kadar özlediğimi bir anda hatırlatıyor.

Ellerimiz buluştuğunda, gözlerimiz de buluşuyor. Ve tüm gece boyunca ilk kez Olivia'nın yüzündeki şakacı gülümseme yerini daha çok özleme benzer bir şeye bırakıyor. Ya da belki istemeye.

Tanrı biliyor ya, ben de hissediyorum.

"Ah, pardon," diyor elini masanın kendi tarafına doğru savurarak.

"Ne için?" Elinin elimde bıraktığı karıncalanma hissinin tadını çıkararak soruyorum.

"Gerçekten bilmiyorum." Olivia peçetesini yüzünün üzerine kaldırarak, normalde nötr olan yanaklarının yerini hızla derinleşen bir başka kızarıklık nöbetini gizlemeye çalışıyor.

"Özür dilemesi gereken benim," diyorum kaşığı kaldırıp tarttan bir parça alarak. "Ne cüretle bir bayanı ikramından alıkoyarım?"

Kur yapma konusundaki bilgim sınırlı, ancak beni yanlış yönlendirmeyeceğinden emin olduğum birkaç mutlak nokta var. Biri iltifatlar. Bu gece nasıl görüldüğü hakkında. Kıyafetinin, saçının, makyajının ve geri kalan her şeyin ne kadar mükemmel olduğu. Diğeri ise böyle bir an.

Onu benim elimden beslemenin samimiyeti. Gözlerinin kaşığı takip edişini ve dudaklarının kaşığın etrafını sarışını izlemek. Tadından aldığı zevkin yumuşak uğultusu. Bir ısırık aldıktan sonra gözlerinin tekrar bana kayması ve hala tadını çıkarırken, şehvetli bir arzuyla yanmaları.

Bu çok orgazmik.

"Nasıl olmuş?" Kaşığı tartın yanına bırakıyorum ve peçetemi alıyorum. Masanın üzerinden uzanarak dudağına bulaşan krem şantinin bir kısmını siliyorum.

Ve gözlerindeki bakış öncekinden daha yoğun bir şekilde yanıyor.

"Tahmin ettiğimden daha iyi." Sesi sanki tarttan hiç bahsetmiyormuş gibi gergin çıkıyor.

"O zaman şanslısın çünkü hepsi senin. Tıka basa doydum." Bu sözlerle karnımı okşadım.

İlgilendiğim tek nemli şey bacaklarının arası.

"Benim daha iyi bir fikrim var." Olivia dikkatini Tony'ye çeviriyor ve onu yanıma çağııyor. "Bunu götürmeye ne dersin?"

"Sonra ne olacak?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

Bir tahminde bulunabilirim ama gerçekten umutlanmak istemiyorum.

"Bekleyip görmen , değil mi?" Kendi kendine kıs kıs gülüyor ama masmavi gözleri anlatmaya çalıştığı gizeme ihanet ediyor.

Ben daha ne olduğunu anlamadan hesap ödendi ve kol kola arabama doğru yürümeye başladık. On dakika sonra Olivia'nın apartmanının önündeydik.

Herhangi bir kadınla araba kullanırken standart olduğu üzere, Olivia'nın kapısını açıyorum ve yolcu koltuğundan inmesine yardım etmek için elimi uzatıyorum. Çok normal bulduğum bu jesti daha önce deneyimlemediğini haykıran aptal bir gülümsemeyle kabul ediyor.

"Vay, vay, sen bir centilmen değil misin?" diye alay ediyor ama dışarı çıktığında elimi reddediyor.

"Ne diyebilirim ki? Ben doğru yetiştirildim." Tüm vücudum patlama noktasına kadar gerilmiş bir sarmal yay gibi hissediyor. Bu sabah onu gördüğüm andan beri yapmak istediğim tek şey öpücük için kendimi ona atmaktı. Kokusunda, dokunuşunda kaybolmak.

Siktir, Olivia'da tamamen kayboldum.

Bunun yerine, bu benim için keşfedilmemiş bir bölge olduğundan, kollarımı Olivia'nın omuzlarına doluyorum ve onu kucaklıyorum.

Elbette, daha önce seks yaptım - hiçbir yere gitme şansı olmayan birkaç anlamsız tek gecelik ilişki - ama hiç

birlikte bir hayat görebileceğim birinin arkadaşlığı.

Olivia kollarını belime doluyor ve beni sıkıca kavıyor.

"Seninle çok güzel vakit geçirdim Olivia," diyorum düşüncelerim *Ağırdan Al'dan Kontrolü Kaybet'e* döndüğünde. *Al onu. Ona sahip ol. Onu senin yap. ŞİMDİ!*

Eğer yakında yola çıkmazsam, hiç geri dönmeyeceğim.

"Benden bu kadar kolay ," diyor Olivia yavaşça bedenini benimkinden ayırırken. O yanımda değilken bu kadar soğuk hissetmekten nefret ediyorum. "Ve her neyse, bana güzel bir gece yaşattın. Karşılığında en azından sana bir içki ikram edebilirim."

"Bu doğru mu?" Buna evet dersem benim için geri dönüş olmadığını bile bile nasıl reddedebilirim? Orada gerçekte ne olursa olsun, onun için dünyayı dolaşan o zavallı herife yaptığı gibi bana da kancayı takacak.

Ve istesem bile, asla hayır diyemezdim. Kendi aptalca kararlarım bir yana, bu gecenin bitmesini asla istemiyorum.

"Evet, öyle. Ee, ne diyorsun?" Köpek yavrusu gibi suratını asarak bana bakıyor.

"Umarım viskiniz vardır, çünkü kahvenin bunu keseceğini sanmıyorum," diye şakayla cevap veriyorum, içerideki yay gittikçe daha sıkı sarılırken.

A "Ben üzerime daha rahat bir şeyler giyerken siz de evinizdeymiş gibi hissedin" dedikten sonra yatak odama geçip çekmecelerimi karıştırarak bu gece giyebileceğim en iyi kıyafeti aramaya başladım.

gecemizin geri kalanını birlikte geçirdik.

On dakikalık avlanma sonunda yatağımın üzerine serpiştirilmiş biri siyah, biri mavi ve sonuncusu yeşil olmak üzere üç takım iç çamaşırı buldum. Hepsi kendi içinde iyi olsa da, hiçbiri bu gece için istediğim havaya uymuyor.

Gerçekten ne istediğimi bile bilmiyorum. Bu yüzden, üçünden birini seçmek yerine, onları çekmeceme geri atıyorum ve ipeksi kırmızı bir kimono alıyorum. Kimonoyu vücuduma sarıyorum ve koridordan geçip Victor'a doğru yavaşça ilerliyorum.

"Lanet olsun." Victor mutfakta duruyor, onu buzdolabından aldığı bir şişe suyu yudumlarken yakalıyorum. İşte bu yüzden açık planlı evleri seviyorum. Mutfakta, yemek odasında ya da oturma odasında olması fark etmiyor, sergilediklerimin tamamını görebiliyor.

"Beğendin mi?" Kollarımı uzatıyorum ve her şeyi görebilmesi için küçük bir dönüş yapıyorum. "O güzel gözlerinle beni soyduğundan beri

Bütün gece seninle uğraştım, şimdi burada olduğumuza göre seni zahmetten kurtarayım dedim."

Kimono önemli her şeyi örtecek kadar büyük ama hayal gücüne bir şey bırakmayacak kadar küçük. Ön kısmı göğüslerimi zar zor kapatıyor ve göğüs dekolteyerimi daha önce giydiğim elbiseden çok daha iyi gösteriyor. Uzunluğu ise dizlerime kadar olan kalçalarımı zar zor örtüyor.

Eğer eğilseydim, Victor altımda onu bekleyen her şeyi görecekti. Sıcak, ıslak merkezim onun dokunuşu için çığlık atıyor.

"Lanet olası büyüleyici," diye homurdanıyor. Gözleri yarı açık ve boynu her sert yutkunuşta esniyor.

Yavaşça ona doğru yürüyorum ve beni içine çekmesini izliyorum. Gözleri çılgınca vücudumda geziniyor, her şeyi görmeye çalışıyor. Yaramaz bir yere yerleşmek üzereymiş gibi göründüklerinde, bir sonrakine fırlıyorlar. Ve yine de, onun geri kalanı hareketsiz kalıyor. Sanki gözleri ve zihni dışında her şey taşa dönüşmüş gibi.

Mutfak tezgâhının eşliğini geçip onu tam olarak görebildiğimde, en sert kısmıyla karşılaşuyorum. Erkeklik organı pantolonunun önünü sarıyor ve ön tarafa o kadar çok baskı uyguluyor ki kalınlığını net bir şekilde görebiliyorum.

Ve bu tek görüş bile karnımın düşüyormuşum gibi dönmesine yetiyor. Daha önce hiç ikiye bölünmek istememiştim, ama Victor'un sunacaklarını görünce, sanırım her şeyin bir ilki var.

"Sorun nedir?" Önünde duruyorum ve işaret parmağımı inanılmaz kaslı göğüslerinin derin oluklarında gezdirmeye başlıyorum. Parmağım göğsünün sonuna ulaştığında, parmağımı kolundan bileğine doğru hareket ettiriyorum. Sıkıca kavriyorum ve kıcıma doğru yönlendiriyorum. Victor hareketlerime karşı koymadan devam ediyor.

"Hiçbir şey yok. Bu mükemmel." Tekrar sertçe yutkunuyor ve göğsünden derin bir gümbürtü çıkarken kıvrımı kavriyor. "Sen mükemmelsin."

"Bana ne kadar ciddi olduğunu göster," diyorum kollarımı omuzlarından geçirip boynuna dolayarak.

Victor'un kaşları şaşkınlıkla çatılıyor ve ben de kıkırdamadan edemiyorum. Bunun onun için yabancı bir bölge olduğunu söylemişti.

"Victor, öp beni artık."

Sanki duymayı beklediği kelimeler bunlarmış gibi, Victor ilk kucaklaşmamız için kendini içime bırakıyor. Hareketleri öylesine açgözlü ki, ona ayak uydurabilmek için parmak uçlarımda durmak zorunda kalıyorum ama bu bile yeterli olmuyor. Ben daha ne olduğunu anlamadan Victor'un boştaki eli diğeriyle kıcımda buluşuyor ve dillerimiz birbirine dolanırken beni havaya kaldırıyor.

Ellerim saçlarının arasında çılgınca hareket ederken bacaklarımı beline doluyorum. Victor kıcımı sıkıyor ve patlayıcı bir arzu dalgası kalçalarımı öne doğru eğmeme neden oluyor. Kalçalarını kavrayan yeni pozisyonum ve vahşi hareketlerimle, kolanının ucunun bana sürtündüğünü hissediyorum.

"Tanrım," diye inliyorum ağzına doğru.

Kahretsin, bu beklediğimden çok daha iyi ve tek yaptığımız öpüşmek.

Ağzımı başka bir öpücükle kilitleyen Victor beni döndürüyor ve kıcımı mutfak tezgahına yaslıyor. Elleri yanlarımda geziniyor ve göğüslerimin üzerine yerleşiyor. Avuç içleri meme uçlarımda sivri boncuklarını sıyırıp kimonoya saplanırken vahşi bir hırıltı çıkarıyor.

Parmaklarını kimononun açıklığına geçiriyor ve öpüşmemizi kesmeden önce iki ucunu sıkıca kavırıyor. Dili alt dudağında gezinirken arzulu gözlerimin derinliklerine bakıyor.

"Dikkatli olmalısın, güzel küçük şey," diyor Victor ve dudaklarımdan istemsiz bir inilti kaçıyor.

"Ya da ne?" Kelimelerim hülyalı bir şekilde dökülüyor.

"Seni bir karmaşa içinde bırakacağım." İki kolunu da ters yönlerde doğru çekiştiriyor ve onlarla birlikte kimonom açılıyor, çıplak bedenim ortaya çıkıyor.

Konuşmak istese bile, hiçbir kelime onu terk etmeyi başaramaz. Bunun yerine Victor'un gözleri homurtu ve iniltilerden oluşan ilkel bir dile dönüşür.

her santimimi içiyorlar. Gğüslerimin üzerinde dans ediyor, göbeğime iniyor ve tertemiz tıraş edilmiş amıma yerleşiyorlar.

Evet. Kontrolü kaybet. Bir mağara adamı olun ve ödölünüzü alın.

Victor hiçbir uyarıda bulunmadan bir elini boynumun arkasına kaydırıyor ve ben tezgâhın üzerine uzanana kadar vücudumu yönlendiriyor. Ayaklarımı bileklerimden kavırıyor ve dizlerinin üzerine çökerken onları birbirinden ayırıyor.

"Nesin sen-"

Yüzünü amıma gömmeden önce sorumu tamamlamama fırsat vermiyor. Dili ateşli bir hassasiyetle hareket ediyor, yarığımın uzunluğuna inmeden önce klitorisime çarpıyor. Açlığını giderirken ayak bileklerimi omuzlarına atıyor.

Dili keşfetmekten zevk aldıktan sonra Victor ağzını şişmiş klitorisime odaklıyor. Dudaklarının arasına alıyor ve dilini kısa, keskin darbelerle üzerinde gezdirerek beni ayın üzerine çıkarıyor. O baskıyı sürdürürken, bir parmağı giriş yerimle alay etmeye başlamadan önce elinin pürüzsüz bacağımdan yukarı doğru kaydığını hissediyorum.

"Ahhhh." Onu derinliklerime daldırırken ses kendini benden koparıyor. Yavaşça içeri ve dışarı kaydırmaya başlıyor, ancak çekirdeğimde var olmayan bir kaşıntıyı kaşıyana kadar her itme ile yavaş yavaş hızını artırıyor. "Sakin durma. Bu çok iyi hissettiriyor."

Şehvetli arzularım yerine gelirken gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor. Ve onun dil darbelerinin içimde çok tanıdık bir sıcaklık yaratması uzun sürmüyor.

"Yüzüme boşalacak mısın, bebeğim?" Victor aklımı okuyormuş gibi soruyor.

"Uh-huh," toparlayabildiğim tek şey, vücudum onun verdiği zevkten sarsılmaya başlıyor.

Çok geçmeden bacaklarım başımın etrafında geriliyor ve dileğini yerine getirirken dudaklarımdan muazzam bir çığlık çıkıyor. Victor sularımı yalamaya devam ediyor, ayağa kalkıp üzerime eğilmeden önce doruk noktamın getirdiğı her son damlayı içiyor.

Bir elini tekrar boynumun arkasına sokuyor ve beni oturur pozisyona çekiyor, ağzıma ulaşana kadar yanağıma nazik öpücükler konduruyor. Belini kalçalarımın arasına sokarak beni öpüyor.

Ve bir güdümlü füze gibi, siki doğrudan ağrıyan amıma doğru yol buluyor.

"Onu bana verecek misin?" Miyavlıyorum, sert çubuğuna karşı yavaşça sürtünüyorum.

Kendini bu kadar uzun süre nasıl tutabildi, hayret verici. Dizlerimin bağı çözüldü, açlıktan ölüyorum ve onun için sırılsıklamım. Onu içimde hissetmek düşünebildiğim tek şey. Öte yandan Victor ceketini bile çıkarmadı.

"Bu gece olmaz." Kendini tutmaktan duyduğu ıstırap sözlerinden anlaşılıyor ve göğsünü titreten bir iç çekişle gerginliği biraz olsun azaltmaya çalışıyor. "Bunu aceleye getirmek istemiyorum. Sana sahip olduğumda, her şeyini istiyorum. Tepeden tırnağa benim olacaksın."

Victor yanağıma kavıyor ve başparmağını dudaklarımda gezdiriyor, altın sarısı gözleri beni sıkıca kollarına çekmeden önce bir süre dudaklarımda geziniyor.

"Anlıyor musun?" diye soruyor boğuk bir fısıltıyla. "Bu tek seferlik bir şey değil. Kendini bana verdiğinde, bu sonsuza dek sürecek."

Başımı sallıyorum, hala şu ana kadar paylaştığımız vahşi deneyimin etkisindeyim. Evet, evet. Binlerce kez, evet.

Eğer ihtiyacı olan şey buysa, bu gece karnımdaki kelebekler bana eşlik edecek.

"Ama bir dahaki sefere bu kadar kolay kurtulacağını sanma." Şimdiye kadar bütün gece paylaştığımız oynaklığa geri dönüyorum. "Çünkü istediğimi alıyorum Victor ve beni durdurmak için yapabileceğin hiçbir şey yok."

Kalçalarımı bir kez daha sallıyorum, erkekliğinin amıma son bir dokunuşunu yapıyorum. Onu bıraktığım için ne kadar üzgün olsam da, geleceğin getirecekleri için heyecandan çığlık atmak istiyorum.

I Hiçbir zaman acele eden bir insan olmadım. Bentley'imi almadan önce, parçalanana kadar on beş yıl boyunca aynı BMW'yi kullandım. Ama iş Olivia'ya gelince, acele etme yeteneğimi kaybettim.

Sebepten. Mantık pencereden dışarı çıktı ve o benim her şeyi tüketen uyuşturucum haline geldi.

Tek ihtiyacım olan bir vuruş daha. Bir tat daha. Sonra bırakacağım, söz veriyorum.

Her keşin meşhur son sözleri. Artık kendimi onlardan biri olarak sayabilirim.

Ayrı kaldığımız iki gün boyunca onu aklımdan çıkaramadım. Düşünmeyi bıraksaydım, bu kadar endişelenmezdim. Ama hayatımda ilk kez cep telefonuma yapışmış durumdayım, mesajlarıma cevap vermesini bekliyorum ve bunu genellikle çalışmam gereken zamanlarda yapıyorum.

Mesela şimdi, La Superiorite'in Amerika'daki merkez ofisinin önünde dururken.

"İyi misin Vic? Hayalet görmüş gibisin," diye soruyor Vance ve beni kendime getirmek için omzuma sert bir tokat atıyor.

"Ben iyiyim."

Dikkatimi çeken bir hayalet değil. O lanet
bir melek.

"Bunun için hazır mısın?" Blazer ceketinin üst düğmesini ayarlıyor ve en iyi şekilde görüldüğünden emin olmak için önünü düzeltiyor. Valentine şirketinin yüzü olarak Vance her zaman en iyi haliyle görünür. Bugün de bir istisna değil. Şık takım elbisesi, yeni kestirdiği saçları ve sinekkaydı tıraş edilmiş yüzüyle Vance, bırakın bu toplantıyı, dünyayı fethetmeye bile hazır görünüyor.

Bzzt. Bzzt.

Olivia'dan bir mesaj daha.

"Bu senin toplantın kardeşim. Ben sadece destek için buradayım," diye cevap veriyorum ve telefonumu almak için elimi cebime atıyorum. Eğer sinsice davranırsam, lobiye varmadan önce cevap verebilirim.

Yürümeye başladık ve ben telefonumu taradım.

et ne düşünüyorum?

TELEFONUNU KALDIR. Cebinizde bırakın ve bunu okumamış gibi davranın. Bu toplantıya zihniniz bir cevap ya da daha kötüsü kaya gibi sağlam bir horoz için yarışırken giremezsiniz.

"Evet, ama bu senin kontratın." Vance gergin görünüyor. Olivia yoluma çıkmasaydı, eminim ben de öyle olurdum.

Ama benim dünyamdan çok uzakta olan biriyle vakit sonra, sanırım annemin sözleri nihayet aklıma yattı. Mutluluk, birbiri ardına gelen başarılı toplantılara bağlı değildir. Yavaşla, küçük şeylerin tadını çıkar.

Ve küçük şeyime doyamıyorum.

"Rahatlayın. Derin nefes al. Harika olacaksınız." Omzunu sıvazlama sırası bende. Fazla bir şey değil ama umarım sinirlerini yatıştıracak kadar moralini düzeltir.

Vance başını salladı ve kapıdan içeri girdi. Takip etmeden önce Olivia'ya verdiğim cevabı ezip geçiyorum.

Bir sonraki gecemiz için nasıl sabırsızlanıyorsun?

Telefonum tekrar çaldığında resepsiyon görevlisini henüz selamlamıştık.

Hayır, seni aptal. Dilin içimde.

Bu iş bitene kadar telefonumu görmezden gelmem gerektiğini biliyordum. Ama bir başkası gelmeden önce bir an bile rahat yok.

Ve uzun, kalın sikinin ne kadar iyi hissedeceğini.

"CHRIST," diye mırıldanıyorum kelimenin dudaklarımdan çıktığının farkına varmadan.

"O da neydi?" Vance bana dönüyor, yüzü şaşkınlıkla buruşuyor.

"Bir şey yok." Telefonumu tekrar cebime koyuyorum ve hemen kalçamda başka bir titreşim hissediyorum. Daha fazla dikkat dağıtıcı şey yok, henüz değil. "Hadi yapalım şu işi."

Bir buçuk saat sonra binadan çıkıyoruz. Vance derin bir oh çekiyor ve binaya girerken takındığı hastalıklı yeşil gerginlik yerini kırmızı yüzlü bir heyecana bırakıyor.

Arabalarımıza dönerken Vance, "Lanet olsun, ne acele ama," diyor. "Sanki hiçbir şey olmamış gibi milyar dolarlık bir işi garantiye aldık."

Tabii ki yaptık. Bu toplantılar bu noktada sadece bir iyi niyet gösterisi. Ama sanırım Vance'in sinirlerini anlayabiliyorum. Bu, şirketimizin başında annem olmadan üstlendiğimiz en büyük fetih.

"Orada harikaydın."

"Dışarı çıkıp kutlama yapmalıyız," diyor arabasına binerken.

Bu muazzam başarıyı kutlamayı tamamen planlıyorum, ancak bu köhne bir barda kardeşimle sarhoş olmak olmayacak. Her ne kadar onu hayal kırıklığına olsa da, çocuklarımın gelecekteki annesiyle bu başarının ısıltısının tadını çıkarmayı tercih ederim.

"Bu gece olmaz." Kalbinin hayal kırıklığıyla paramparça olduğunu duyabiliyorum. "Şu işi bitirelim, sonra düzgünce yaparız."

"Tavuklarını saymak istemiyor musun?" diye soruyor asık suratla.

"Anladım." Vedalaştık ve ben arabama döndüm.

Olivia'nın bıraktığı ve her biri bir öncekinden daha iğrenç olan mesajları taramak için biraz zaman ayırarak, arabamı özel muayenehanenin otoparkına çekmeden önce üç kez duruyorum. Bu gece onu görmeye niyetim yoktu ama beni buna zorladı.

Seni bir daha ne zaman görebilirim?

Arabamdan inip edindiğim eşyaları toplarken mesajı gönderiyorum. Günün sonuna yaklaşırken ve biri Dr. Sinclair'in olmak üzere dört araba dışında park yeri boşken Olivia'nın ayaklarını yerden kesmem için önümde hiçbir engel olmamalı.

Hmm. Göreceğiz. Bilirsin, ben meşgul bir kıyım.

Kapıya ulaştığımda cevap veriyor.

Çok kötü.

Gönder tuşuna bastıktan sonra HEMEN GİRİŞ yapıyorum.

"Ona ne yapıyorsun-" Elimdeki eşyaları fark etmeden önce sorusunu bile soramıyor.

Birinde, dirseğimin kıvrımında tehlikeli bir şekilde asılı duran bir kova kırmızı gül ile bir kutu çikolata, diğesinde ise bir kar-

Olivia kadar büyük beyaz bir oyuncak ayı, elinde bir kalp tutuyor.

Gözlerinden yaşlar süzülüyor ve yüzü saf bir sevinçle parlıyor. Onu bu kadar küçük bir jest karşısında bu kadar yoğun bir şekilde parlarken görmek kalbimi eritiyor.

"Sanırım daha fazla bekleyemedim," diye yanıtlıyorum bitiremediği soruyu. "İki gün yeterince zor geçti. Bir gece daha tek başıma hayatta kalabileceğimi sanmıyorum."

Olivia sandalyesinden fırladı ve bana doğru koşmaya başladı. Bana o kadar büyük bir güçle çarptı ki güller resepsiyonun zemininde .

"Teşekkür ederim," diye fısıldadıktan sonra kendini yukarı kaldırıp dudaklarımı hafifçe gagalıyor.

Sikerim öyle işi. Bugün bana çektiği onca eziyetten sonra nazik bir öpücükle kurtulmasına izin vermem mümkün değil.

Çikolataları tutan kolumu boynuna dolayarak onu tutkulu bir kucaklaşma için kendime çekiyorum. Arzularıma boyun eğiyor, dudaklarını dilimle ayırmama ve hala ofisinde olduğumuzu hatırlamadan önce ağzını çok uzun süre keşfetmeme izin veriyor.

"Victor," diye azarlıyor beni ve çekiliyor. Ama yüzündeki gülümseme ve pembe yanakları bana hiç de üzgün olmadığını anlatmaya yetiyor.

"Bu senin hatan. Bütün o yaramaz düşünceleri aklıma sokan sensin." Göz kırpıyorum ve yere saçılmış gülleri toplamadan önce ona çikolataları ve pelüş oyuncağı uzatıyorum.

"Ah, işte bununla ilgili. Bana yirmi dakika daha verirsiniz, evinize geri dönebilir ve bu düşünceleri keşfedebiliriz." Bir balerin zarafetiyle etrafında döner ve masasına geri döner.

"O zaman yalnız kaldığımızda yapacağım her şeyi düşünürken o yirmi dakikayı sessizce geçireceğim."

"Y Bunu yapmak zorunda değildin, biliyorsun değil mi?" Büyük oyuncak ayıyı göğsüme bastırarak söylüyorum. Ben de ciddiğim ama Victor bunu yaptığı için çok minnettarım. "Zaten senin evine geri dönecektim."

Söylendiği gibi, Victor işimi bitirmemi bekledi. Bekleme odasındaki sandalyede sessizce oturdu ve akşam çıkmak üzere yanından geçen Dr. Sinclair'i garip bir şekilde selamladı. Kucağında bir oyuncak ayıyla oturan bu iri yarı adamı görünce gülümsemekten ve gülmekten kendini alamadı.

"Biliyorum ama istedim." Victor gözlerime bakmak için boynunu eğiyor. Elinde hâlâ, romantik jesti karşısında duyduğum heyecandan dolayı yok ettiğim güllerin kalıntıları var. "Çikolata ve çiçekten çok daha fazlasını hak ediyorsun ama bu kadar kısa sürede yapabileceğim en iyi şey buydu."

"Bununla oldukça tehlikeli sulara yelken açıyorsunuz, kaptan." Aklımın neden denizcilikle ilgili kelime oyunlarına gittiği hakkında hiçbir fikrim yok. Belki de biliyordur. Yaptığımız şeyle, onun ve denizcilerin yanında ne kadar ıslandığımla ilgili pis bir şaka olmalı buralarda bir yerlerde.

"Peki neden?" Victor bir elini kolumdan geçirip omzuma atıyor. Arabasına doğru yürürken beni sıkıca vücuduna çekiyor.

"Çünkü dikkatli olmazsan, korkarım aşık olmaya başlayabilirim."

Aniden durdu, boynuma dolanan kolu beni geriye doğru çekerken neredeyse devriliyordum.

Bunu bir şaka olarak söylediğime inanmak istiyorum. Sadece biraz eğlendiğime. Ama Victor'da kurtulamadığım bir şey var. Benim etrafımdayken nasıl davrandığı. Bunun gibi aptalca bir yorumla beynine girdiğimde nasıl da dili tutuluyor ve iki büklüm oluyor. Ve bana bakışının tüylerimi diken diken ettiğini söylemezsem kendimi kandırmış olurum.

Gözlerimiz her buluştuğunda, sanki beni ilk kez görüyormuş gibi oluyor. Güzel gözlerinden akan gerçek sıcaklık ve mutluluktan başka bir şey yok.

"Sadece başlangıç mı? Ben de düğünü planlamak için evime döneceğimizi sanıyordum." Şokunu karizmatik bir çekicilikle geçiriyor.

"Kartlarınızı doğru oynarsanız, bayım, olabilir." Ona göz kırpıyorum ve omuzlarımı yuvarlayarak yola devam etmemiz gerektiğini söylüyorum.

Otoparkta flört etmek ne kadar eğlenceli olsa da, bunu onun yatak odasında da yapabiliriz.

Victor'un Bentley'sinin önünde durduğumuzda tüm bunların heyecanı kısa sürdü ve göz ucuyla birinin bize yaklaştığını gördüm. Başka bir yerde olsaydık, hiçbir şey düşünmezdim. Ama Dr. Sinclair'in ofisinin çitlerle çevrili bir otoparkı var ve burada sadece Victor'un arabası varken, kimsenin orada olmak için bir nedeni olamaz.

Kahretsin. Bu sadece bir kişi olduğu anlamına .

Etrafa bakmak yerine dikkatimi Victor'a odaklamayı seçtim. Belki de gördüğüm kişi hakkında yanılıyorumdur. Etrafımdaki belirsiz şekiller bir adamı pek oluşturmuyor, değil mi?

"İlgilenmiyorum, dostum." Victor adama doğru bir el sallıyor, şüphesiz onun bir serseri olduğunu düşünüyor.

"Bu da ne böyle?" İngiliz aksanı korkularımı doğruladı. Bu Adam Hughes, beni İngiltere'den buraya kadar takip eden sik kafalı.

Kalbim göğsümde daha hızlı çarpmaya başladı.

Burada olmaz. Bugün olmaz.

"Ah, anlıyorum." Victor dikkatini Adam'a çeviriyor ve beni vücuduna daha sıkı çekiyor. "Ama dediğim gibi. İlgilenmiyoruz."

"Her şey iyi güzel de koca oğlan, kimse seninle konuşmuyor. Oynadığı bu oyun işe yaramayacak," diyor Adam, Victor'un kol mesafesinden durarak.

Ne oyunu? Başından beri niyetimi açıkça belirttim. Ben yabancı bir ülkede yabancıyken o arkadaşımı. Şimdi ondan korkuyorum.

"O iğrenç ağzını bir daha açmadan önce iki kere düşünsen iyi edersin." Victor'un sesi kızgın değil ama sözleri öfkeyi yansıtıyor. Aslında, kaşlarını çatmasını beklediğim yerde hınzır bir gülümseme belirdi.

Tehlikeyle yüz yüze gelse bile Victor kontrolü tamamen elinde tutuyor. Zen sanatında bir usta ve umursamıyor.

Lanet olsun, harika biri.

"Beni tehdit mi ediyorsun, evlat?" Adam tıslıyor.

"Hayır. Aklımdan bile geçmezdi." Victor kolunu boynumdan çekip devasa gövdesini Adam'la arama koyuyor. Hâlâ ona bakmadım ve Victor kalkanım gibi davrandığı için bakmak zorunda kalmayacağım. "Seni uyarıyorum. Olivia'ya tek kelime daha edersen, o ukala sırtışını suratından silerim."

Adam yüksek sesle homurdanıyor ama başka bir şey söylemeye cesaret edemiyor. Meraktan Victor'un arkasından bakıyorum ve Adam'ın ellerini teslimiyetle kaldırmış görüyorum. Çilli yüzü yenilgiyle çökmüştü.

Ama derin mavi gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. "Bu iş daha bitmedi." der gibi bakıyor.

Arabasına evine doğru yola çıktığımızda Victor, "Şu herifin yüzüzlüğüne bak," diyor. Öfkesini saklamakta çok iyi iş çıkarıyor ama benim yanımda bunu yapmak zorunda değil.

"Onu daha fazla düşünme," diyorum iç uyluğuna dokunarak. Hâlâ için için kaynadığından emin olmasaydım, birkaç santim ötedeki zonklayan et parçasına doğru bir hamle yapabilirdim.

Adam'a haddini bildirmesini izlemek, Victor'la tanıştığım gün beni ele geçiren şehvet dolu şeytana hayal bile edemeyeceği şeyler yaptı. Bana karşı yumuşak, nazik ve şefkatli olan Victor'un tehditkâr bir durumla nasıl başa çıkacağından emin değildim.

Ve eğer ona daha önce söylediklerime inanmadıysam, bana karşı olan çığ, ilkel ve koruyucu tarafını görmek kaderimi mühürledi.

Eğer dikkatli olmazsa, ona derinden aşık olacağım.

"Bu gece hâlâ bizimle ilgili," ekliyorum, onu gittiği öfkeli yerden geri getirmek için. "Ve Benjy, tabii ki."

"Haklısın. İzin vermemeliydim-" Başka bir isim söylediğimi fark edince boynunu bana doğru kırdı ve şaşkınlıkla bana baktı. "Benjy?"

"Evet, ona bu ismi verdim." Oyuncak ayının başını okşuyorum ve Victor'un taş gibi soğuk yüzünün bir gülümsemeyle yumuşamasını izliyorum.

Dairesine vardığımızda Victor her zamanki haline dönmüştü.

İyi oldu. Çünkü Adam'ın araya girmesinin ona yapmayı planladığım şeyin önüne geçmesine izin vermeyecektim. Ve Victor'un kendini idare etme şekliyle, bunu çok daha fazla istiyorum.

"Film izlemek ister misin?" Victor elinde iki birayla kanepede yanıma soruyor.

Bunun yerine yapabileceğim binlerce şey var ama onları yapmak için bütün gece var.

"Elbette." Şişelerden birini aldım ve bir yudum içtim.

Onu ilk kez takım elbise dışında bir şeyle görüyorum ve kesinlikle hayal kırıklığına uğramadım. Hâlâ beyaz düğmeli ceketini giyiyor, kollarını etli ön kollarına kadar sıvamış. Kravatı olmadan ve gömleğinin üst düğmesi iliklenmeden, sadece hayalini kurmaktan zevk aldığım kaslarına ilk kez bakıyorum.

Victor televizyonun kumandasını kapıyor ve bir kolunu omuzlarıma doluyor. O izleyecek bir şeyler aramaya başlarken ben de başımı göğsüne yaslayıp ayaklarımı yukarı kaldırarak rahatlıyorum.

Yorulmak bilmeyen bir arayıştan sonra bir romantik komedide karar kılar ve film başladığında bir bacağına sehpanın üzerine atar.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, pantolonunda bir şişkinlik oluşması uzun sürmüyor. Ve filmin yarısına gelindiğinde, kumaşın üzerindeki sikiğin dış hatları o kadar büyüyor ki, neredeyse ekranı görmemi engelliyor.

Lanet olsun. Bunu daha fazla yapamam. Sadece kendime eziyet ediyorum. Neden bu filmi izliyoruz ki?

Elimi karın kaslarının üzerinde gezdiriyorum ve zonklayan ete doğru batırıyorum. Victor ilk başta ses çıkarmıyor, istediğimi yapmama izin veriyor. Ve ben de onun fermuarını tutup aşağı çekerek erkekliğini pantolonunun sınırlarından kurtarıyorum.

Parmaklarımı fermuarının açtığı delikten geçiriyorum, parmak eklemlerim canavarı sıyrırken boxer'ıyla oynuyorum. Victor'un ağzından boğuk hırıltılar çıkarken göğsü hevesli bir beklentiyle inliyor.

Böylesine dar bir alanda boxer'ını çıkarmak için kısa ve garip bir mücadele verdikten sonra, siki gözlerimin önünde serbest kalıyor. İçime giren bu şeyi düşününce tüm vücudum bir ürpertiyle titriyor. Kalın, damarlı ve neredeyse ön kolum uzunluğunda.

Ancak gergin endişe kısa sürede heyecan tarafından tüketilir.

Elimi tabanın etrafına sararak başımı Victor'un göğsünün üzerinde döndürüyorum ve kalın gövdesiyle yüz yüze geliyorum. İlk vuruşum yumuşak bir iniltiyle karşılanıyor ve hızım arttıkça Victor'dan çıkan sesler de artıyor.

İşleri daha ileri götürmek yerine bir süre onu gözlemliyorum. Başını geriye atmasını ve gözlerinin tavana kilitlenmesini izliyorum. Kaslarının gömleğinin dikişlerini nasıl zorladığına bakın. Ben yapamam

Bu dev canavarı kıvrandıranın ben olduğum fikrine sırtıtmayı bırak.

"Victor," diye sesleniyorum doyduğumda. Elimin hareketini durdurmuyorum ama diğer elimin onun gúçlü çenesine gitmesine ve yüzünü benimkiyle buluşacak şekilde geri getirmesine izin veriyorum.

Konuşmuyor ya da belki de siki okşanırken konuşamıyor ama gözleri birkaç gece önce gördüğüm aynı ateşli tutkuyla benimkilerle buluşuyor.

Gözlerimi derinlere dikmiş bakarken öne doğru eğilip onu öpüyorum ve gecemizin geri kalan macerasını başlatıyorum.

M Sikim daha önce hiç bu kadar sert olmamıştı. Olivia'nın zihnimde canlandığı görüntülerle günlerce süren işkence, artı onun gerçek alayları ve alayları beni şehvetten çıldırttı.

Şimdi onu tam olarak deneyimleyeceğim ve taşaklarımı Olivia'nın rahmine boşaltacağım.

Olivia başlattığı öpücüğü kesmeden, dizlerinin üzerinde yanımda durana kadar kendini ayarlıyor. Daha da sevindirici olan şey ise elinin ereksiyonumdan hiç ayrılmamış olması.

Serbest eliyle boynumun arkasını kavıyor ve beni öpücüğe kilitlerken, ben onun pençesinde kıvranıp ağzına doğru inleyene kadar şaftımı artan bir hız ve güçle çalıştırmaya devam ediyor. Çekilmeden önce dudaklarıma karşı sırtıyor. Tekrar hareket etmeye başlıyor, ama zevk ve damlayan arzunun sisinde o kadar kaybolmuşum ki, bir bacağını vücudumun üzerinden atıp göğsümün üzerine oturana kadar ne yaptığını fark etmiyorum.

Ve gözlerimi açtığımda, ne kadar uzağa sürüklendiğimi fark ettim. Yokluğum kısa sürse de Olivia ben farkına varmadan külotunu çıkarmayı başarmıştı. Ve şimdi, temiz traşlı amcığı yüzümden birkaç santim uzakta, dil kırbacımın ikinci turu için yalvarıyor.

Olivia elini boynumun arkasına koyarak başımı kayganlığına doğru yönlendiriyor ve ben de hiç umursamadan ona boyun eğiyorum. Kahretsin, beni bu sıvıların içinde boğabilirdi ve ben mutlu bir adam olarak ölürdüm.

"Ağzının pantolonumu indirmekten çok daha yapabileceğini kim bilebilirdi?" Benimle dalga mı geçiyor? Şu anda mı? Kendimi savunamazken pek adil görünmüyor.

Kimi kandırıyorum ki? Şu anda ne isterse söyleyebilir. Dilimi onun lezzetli nektarından uzaklaştırmamın imkanı yok.

"Bu çok iyi hissettiriyor bebeğim," diye inliyor Olivia ve kalçalarını elinin itişleriyle ve dil darbelerimle aynı anda hareket ettirmeye başlıyor.

Mükemmel bir uyum içindeyiz. Tek amacı orgazmik zevk vermek olan uyumlu bir makine.

Olivia okşamayı bırakıyor ve üzerindeki küçük giysileri çıkarıyor. Benim tarafıma doğru atıyor ve buradan manzara muhteşem. Çeşitli sesler çıkarırken dudaklarının ayrıldığını görebiliyorum. Yüzüme sürtünürken zıplayan şehvetli göğüslerinin kışkırtıcı hareketini. Daha da önemlisi, bu şekilde uzun süre kalmayacak olan dümdüz karnı.

Bu düşünce beni vahşi bir çılgınlığa sürüklüyor. Ellerim göğüslerine doğru yöneliyor, biri tümseğe masaj yapmaya başlarken diğeri meme ucunun sivri tomurcuğuyla alay etmeye başlıyor.

Olivia sıırıslıklam olmuş amcığını dilimin üzerinde kaydırırken dilimin düz kısmını dışarı çıkarıyorum. Hareketinin zirvesine ulaştığında, dilimin ucunu sıkı, ıslak deliğinin içine kaydırıyorum ve kendini geri çekerken, onu tıkanmış yumruğunun üzerine kırbaçlıyorum.

İnlemeler ve kendini sabitlemek için saçlarımı avuçlaması arasında Olivia avucunu dilinde yukarı aşağı gezdiriyor. Artık ıslak olan elini shaftıma geri gönderip aşırı hassas ucumun etrafına sararken zevkle kıkırdıyor. Boştaki elini taşaklarıma göndermek için beceriksizce arkasına yaslanırken avucunu üzerinde yuvarlıyor.

Görünüşe bakılırsa manzara daha da güzelleşiyor, çünkü şimdi klitorisinden buruşmuş yüzüne kadar vücudunu çekebiliyorum.

zevk. Ve eğer ağızım o kadar meşgul olmasaydı, sadece elleri yüzünden çılgılık atıyor olurum.

Sonra aklıma geldi.

Eğer ellerinin yapabildiği sihir buysa, bu tatlı amcık nasıl hissettirecek?

Vücudu titremeye başladığında ve arkasına yaslanmış pozisyonunu zorlukla dik tutabildiğinde cevabımı beklediğimden daha erken alacağım gibi görünüyor. Doruğun eşiğinde, ama bu sefer sikimi sıkıca kavrarken yapıyor bunu. Ve uzuvları gelişigüzel sallanırken, yumruk darbeleri sırlıklam etine karşı ağızımdan gök gürültüsü gibi bir hırıltı çıkmasına neden oluyor.

Saniyeler önceki iniltilerin yerini çaresiz, muhtaç iniltiler alıyor. Bacakları bana doğru geriliyor, o kadar sıkı sıkıyor ki neredeyse ciğerlerimdeki tüm havayı dışarı atacak.

Bu . Benim için gel.

Olivia kendini öne atıyor ve her iki avucunu da yüzüme sarıyor. İnlemeler, homurdanmalar ve nefesini tutma çabalarının bir karışımı, zirveye ulaşp orgazmın saf mutluluğunda erirken hızlı bir şekilde art arda yayılıyor.

Yıldızların arasındaki yerinden Dünya'ya geri döndüğünde Olivia'nın gözleri benimkilere takılıyor. Talihsiz nefes alışları, kızarmış yanaklarına yayılan sırıtışı durduramıyor.

"Bir kadına nasıl davranılacağını kesinlikle biliyorsunuz Bay Valentine," diyor ve elini tekrar vücudumdan aşağı kaydırarak kolanımı kavıyor. Bu sefer okşamak yok, sadece yerinde sabit tutuyor.

"Ne diyebilirim ki?" Kasıkları hâlâ yüzüme değdiği için kelimelerim boğuk çıkıyor. Kıkırdıyor ve söylediklerimi daha iyi duyabilmek için kalçalarını kaldırıyor. "İçimdeki en iyi şeyi ortaya çıkarıyorsun."

"Öyle mi?" Masmavi gözlerinde sinsi bir pırıltı parlıyor. "Belki de bana en kötüsünü göstermenin zamanı gelmiştir."

Olivia hızlı bir hareketle vücudunu benimkinin uzunluğuna gömdü ve sanki koreografisi yapılmış bir hareketmiş gibi erkekliğimin ucu

kolaylıkla içine giriyor.

Aletimi boğan ani sıkışma hissiyle boğazımın arkasından boğuk bir ses geliyor. Kollarımı Olivia'ya doluyorum ve sanki yere düşecekmişim gibi ona yapışıyorum.

Aynı sesleri tekrar tekrar çıkarmamak için yüzümü göğüslerinin arasına gömüyorum ve dilimi tekrar çalıştırıyorum. Sıcak tenini uzun uzun yaladıktan sonra meme uçlarından birini ağzıma alıyorum. Dişlerimle hafifçe sıyrarak onu kızdırıyorum, dilimle üzerinde gezinmeden önce onu başka bir vahşi ulumaya zorluyorum.

Birbirimizi tanıdığımız kısa süre içinde bu anı binlerce kez hayal ettim. Bedenimi birlikte geçireceğimiz ilk zamana hazırlamanın bir yolu olarak kafamda tekrar tekrar oynattım.

Ama beni sararken ne kadar harika hissettiğine dair hiçbir hazırlık yoktu. Sıcak bir yaz gününde dondurmanın ilk yalaması gibi. İlkbaharda buzlar çözüldüğünde çiçeklerin kokusu gibi. Kahretsin, tüm bu güzel şeyler ve aynı anda çok daha iyisi.

Belki de aşık olan benimdir.

Olivia boştaki elini göğsüme sokuyor, bedenime uyum sağlayıp girişini genişletirken gömleğimi sıkı bir yumruk haline getiriyor. Kısa, derin nefesler alıyor, aşağı inmek için acele etmiyor. Ve bu anın güzelliğinin tadını çıkarmak, içimde ilham verdiği güzel düşüncelerle burada kalmak istediğim yerde, hareketleri bana hiçbir iyilik yapmıyor.

Battığı her santim beynimi gıcıklıyor ve beni ilkel vahşiliğin sınırına yaklaştırıyor. Ve eski atalarım gibi, bu hayattaki tek önemli şey için haykırıyor:

Eşleş. Çoğalın. Bu dünyayı yavrularınızla doldurun.

Beni daha derine çekecek güveni bulduğunda, göğsüne ve boynunun kıvrımlarına öpücükler göndermeye başlıyorum. Nemli tenine daha fazla öpücük kondurduktan sonra öpücüklerim kulak memesinde duruyor ve Olivia'dan gelen baş döndürücü bir *ah* ile memeyi ağzıma alıyorum.

"Artık benimsin, Olivia." Vücudumdaki her kas gerilirken hırlıyorum, tatlı bir serbest bırakma tehdidiyle. "Ve ben paylaşmayı sevmem."

Konuşurken iri gözleri başının arkasına kayıyor. "Senin. Hepsi senin."

Bedenime alışan Olivia kalçalarını ileri geri sallamaya başladı. Hâlâ yavaş, acele etmeden ve acele etmeden. Ama ben konuştukça, ahlaksızlık çukuruma daha da batıyor.

"Benim kadını. Benim Tanrıçam." Üzerime düştüğünden beri ilk kez bedenimi onunkiyle aynı anda hareket ettirmeye başladım. Ellerimi kalçalarına koyup sallanmanın yerini ilk yavaş itiş gücüyle değiştiriyorum. Yapışkan çekirdeğinin içinde inç inç kaymadan önce neredeyse tamamen dışarı çekiyorum.

"Çocukları. annesi." Bir noktada ona söylemeliyim, değil mi? Bu hayali gerçekleştirmek üzereyken neden olmasın?

Son sözüm üzerine sevinçle ciyaklıyor ve iki eliyle yüzümü kavırıyor. Olivia, gözlerini devirmekten derin bir baş dönmesi bakışına geçip ışıltılı bir gülümsemeyle "Ciddi misin?" diye soruyor.

"Fark edebileceğinden çok daha fazla." Kontrolümü kaybetme dürtüsüyle savaşıırken aynı heyecanı toplayamıyorum.

"O zaman ." Yüzünü benimkine yaklaştırdı ve beni öpmeye başladı. "Becer beni. İçime boşal. Doldur beni ve senin olayım."

Duymayı çok istediğim kelimeleri söylediğini duyunca, artık kendimi tutamıyorum. Onu kavrayışımı sıkılaştırıyorum ve ilk birkaç itişimi ilkiyle aynı ürkek ritimde tutmaya çalışsam da, hızla vücutlarımızın birbirlerine şiddetle çarpmasıyla yer değiştiriyorlar.

"Sahiplenildi." Hızım artıyor ve etlerimizin birbirine çarpma sesi onu ağzına kadar doldurmak için beni körü körüne itaate sevk ediyor.

"Becerildim." İkinci kelime beni orgazmın eşiğine getirdi. Bu kadar uzun süre dayanabilmem bir mucize.

"Hamile kaldım." Son sözüm, apartmanın her yerinde yankılanan muazzam bir kükremeye dönüşüyor. Ve aynı helezon yay

Birlikte geçirdiğimiz ilk gece, tohumlarımın Olivia'nın içine fıskırdığı bir patlamayla serbest bırakıldı ve sıkışmaya başladı.

"Oh lanet olsun, çok sıcak. İçimde çok iyi hissediyorum," diye mırıldanıyor Olivia, hala kalçalarını sikimin üzerinde döndürüyor ve benden alabileceği her ons zevki çıkarıyor.

Tatmin olduğunda ve şüphesiz birkaç kez üstümde patlamaktan yorulduğunda, Olivia öne doğru çöküyor ve beni öpüyor. Bu nazik, şefkatli bir sürpriz. Bu zevk dansını başlatan vahşi yaratıkla tam bir tezat oluşturuyor.

Başını göğsüme yaslamak için öpüşmemizden ayrılıyor, bir kez olsun sikimi derinliklerinden çıkarmak için çaba göstermiyor. Arada bir, istemsiz bir esneme onu zıplatıyor ve şimdiye kadar duyduğum en şirin sesi çıkarıyor.

Olivia'nın kollarımda, başını kalbimin üzerine koyarak uykuya dalması uzun sürmüyor. Uykunun nazik sükunetinin beni yaklaştırmaya çağırdığını hissettiğimde tek yapabildiğim gülümsemek oluyor.

Hayatımda ilk kez kendimi mutlu hissediyorum.

Gerçekten mutlu. Hepsi onun suçu.

Ve asla bitmesini istemiyorum.

Isanki tohum çoktan büyümeye başlamış gibi karnımı ovmaya devam ediyorum. Victor'la paylaştığımız o muhteşem anın üzerinden birkaç gün geçti ve ben onu düşünmeden edemiyorum.

Sahiplenildi. Becerildi. Hamile bırakıldı.

Onu suçlayamam. Adam ne istediğini biliyor ve bunu benimle yapmak istediği için çok mutluyum.

"Hey, Olivia." Dr. Sinclair ofisine açılan kapıdan kafasını uzatıyor. "Öğleden sonram nasıl geçiyor?"

"Bir bakayım," diyorum, dizüstü bilgisayarındaki takvimi şu andan akşam 6'ya kadar olan kayıtları tarıyorum. "Görünüşe göre iki randevunuz var, ikisi de dörtten sonra."

"Onları yarına ertelemenin mümkün olduğunu düşünüyor musunuz? Yapmam gereken birkaç kişisel iş var ve bekleyemezler." Dr. Sinclair nadiren izin alıyor, bu yüzden bu randevuları ertelemek istiyorsa ciddi olmalı. Ama en azından gülümsüyor, yani belki de ilk düşüncelerimin beni inandırdığı kadar kötü değildir.

"Biri kontrol muayenesi, diğeri ise ilk konsültasyon. Eminim sorun etmezler." Masamın üzerindeki telefon ahizesini kapıp ilk numarayı çeviriyorum.

Ben iki telefon görüşmesi yaparken, Dr. Sinclair kapının arkasında ve yirmi dakika sonra, daha önce sürdürdüğünü hiç görmediğim parlak kırmızı ruj da dahil olmak üzere yeni bir makyaj uygulamasıyla ortaya çıkıyor.

Kişisel işler, ha? Böyle görünerek beni kandıramazsın, Doktor.

"Tamam, her şey hazır. Ve lütfen kendinizi kalmak zorunda hissetmeyin," diyor Dr. Sinclair kapıya doğru yürürken. "Günün geri kalanını izinli geçirin ve gidip o erkeğinizle vakit geçirin."

Şüphelerim onun da aynı şeyi yaptığına yönelik olduğu için kıkırdıyorum.

"Benim için endişelenmeyin. Zaten burada bitirmem gereken birkaç iş daha var." Gözlerim sabahdan beri ertelediğim evrak yığınına kayıyor. "Ve her neyse, o çalışıyor. O eve gelene kadar ne yapacağımı bilmiyorum."

"Genç aşk. Bu kadar tatlı bir şey yok, değil mi?" Başıyla bana sevgi dolu bir selam veriyor ve ön kapıdan çıkıp gözden kayboluyor.

Sonraki birkaç saatimi hasta dosyalarını karıştırarak ve diğer idari işleri yaparak geçiriyorum. Dr. Sinclair notlarının çoğunu elle yazma eğiliminde ve benim işimin bir kısmı da en önemlilerini bulmak için dosyalarını taramak ve bunları bilgisayardaki hasta veri tabanına eklemek. Zor bir iş değil ama eğlenceli ya da ödüllendirici de değil.

Fazla şikayet edemem. Ön bürosunu yönetmem için bana çok makul bir ücret ödüyor ve çalışma ortamı fazlasıyla rahat.

Ancak gün sona yaklaşırken telefonumun ekranı aydınlanıyor ve gelen bir mesajın cıvıl cıvıl sesini duyuyorum. Elbette Victor'dan geliyor ve onun adını görünce kalp atışlarım anında hızlanıyor:

Bu gece görüşecek miyiz?

SON BİRKAÇ GÜNDÜR, normal gecelerimizi ya benim ya da Victor'un evinde geçirmeye başladık ve günlerimiz iş arasında mesajlaşarak geçiyor. Neredeyse kendimi yeniden yaramaz bir ergen gibi hissediyorum, işimi ihmal ediyorum ve ilk aşkıma doyamamanın heyecan ve coşkuyu seviyorum.

Unut bunu. Seçme şansın yok.

Yanıt vermeden önce üzerinde çalıştığım son notu bilgisayara yazmayı bitiriyorum.

Sen benim aracısın. Gerçekten hayır diyemem, değil mi?

HİÇ İSTEMEDİĞİMDEN DEĞİL, ama Victor her sabah beni işe götürmekte ısrar ediyor. Bir yanım, işimiz bittikten sonra akşamları beni tekrar görmek istediği mi merak ediyor. Arabam onun yeraltı garajında park halindeyken beni bırakmasını reddedemem, değil mi?

Ben gidiyorum. Yirmi dakika içinde orada olurum.

GÖZLERİM duvarda asılı saate kayıyor. Saat 4:30. Victor ofiste tam bir günü bile tamamlamadığına göre çok hevesli olmalı.

Meşgul olduğum konuya geri döndüğümde, kapı çalındığında neredeyse sıçrayacaktım. Victor içeri girmeden önce kapıyı çalmaz ama onu tanıyorum, muhtemelen binlerce ıvır zıvır taşıyor ve kapı koluna uzanamıyor.

"Geliyorum." Sandalyemden fırladım, neredeyse kapıya doğru koşuyordum.

Tanrım, içimdeki en iyi şeyi ortaya çıkarıyor. Onun yüzünü görme düşüncesi başımı döndürüyor ve vücudumu öyle sıkı bir şekilde ele geçiriyor ki, sahibinin peşinden koşan bir köpek yavrusu gibi onun yanına koşmaktan kendimi alamıyorum.

Kapıyı çekip açtığımda, erkeğimin göğsünü göz hizamda görmeyi beklerken, kalbime soğuk bir korku saplanıyor. Kollarını açmış beni karşılamaya hazır bekleyen Victor yerine, omzunu garip bir şekilde yanındaki duvara yaslamış, havalı görünmeye çalışan Adam'dı.

"Burada ne halt ediyorsun?" Doğru. Sanırım doğrudan agresifliğe gidiyoruz. En iyisi bu. Belki bu sefer, benim

Reddetme onun kalın kafatasını delip geçecek.

"Buraya seni görmeye geldim." Sanki burada olması benim istediğim bir şeymiş gibi kaşları çatılıyor, kafası karışıyor. "Bak, Livvy-"

"Bana öyle deme." Kapıyı suratına çarpmaya çalışıyorum ama Adam ayağını ileri atarak kapının kapanmasını engelliyor.

"Ne yaptığını biliyorum, biliyor musun?" Kendini duvardan itiyor ve bir adım ileri atarak kapıyı kırıyor. Başka bir şey yapmazsa, onu haneye tecavüz suçlamasıyla çivileyebilirim.

"Neymiş o?" Ondan korkmuyorum. Adam bu kadar cılızken yumruk yumruğa dövüşme şansım daha yüksek. Ama gereksiz bir yüzleşmeden kaçınmak için yine de ondan geriye doğru yürüyorum.

"Sen ve o lanet goril. Beni çalışıyorsunuz," diyor. "Ve işe yarıyor. Ama buna mecbur değilsin Olivia. Belki kendimi açıkça ifade , o yüzden açıkça söyleyeceğim. Seni seviyorum."

Lanet olsun, kuruntuları kontrolden çıktı. İki yıldır onunla neredeyse tek kelime konuşmadım ve Victor'la tomurcuklanan ilişkimden anladığı şey bu mu?

Belki de ondan korkmalıyım. O dengesiz ve dengesiz ve şimdi kendimi tuzağa düşürdüm, Adam tek çıkışımı engelliyor.

"Buna bir son vermelisin Adam. Sana daha önce de söyledim, ilgilenmiyorum." Yerimde durmalıyım. Boyun eğmek, onun çarpık zihnine, geleceğimde bir yeri olduğunu düşünmesi için sebep verecektir.

Bunu dudaklarım titreyerek ve karnımda korku dolu bir ağrı hissederek yapmak zorunda kalsam bile.

"Ama mesele de bu zaten." Adam'ın eşlik eden gülümsemesi, ne istediğimi benden daha iyi bildiğini düşündüğünü gösteriyor. "Öylesin. Bana baktığında bunu görebiliyorum. Yüzün hep aydınlık-"

"Burada ne halt ediyorsun?" Adam cümlesini tamamlayamadan Victor'un sesi kapı aralığından yükselir.

böyle, rahatlama dehşetin yerini alır.

Kalbim, Adam'ın korkutmasından tamamen farklı nedenlerle göğsümde çarpmaya başlıyor.

Victor burada.

Ben
güvendeyim.

Artık kimse beni korkutamaz ya da incitemez.

I kendimi özellikle şiddet yanlısı olarak sınıflandırmazdım. Hayatımı kalemin kılıçtan daha güçlü olduğu ideolojisine göre yaşıyorum, ancak kelimelerin çoğu zaman daha iyi bir sonuca yol açabileceğine inanıyorum yumruk sallamaktan daha iyidir.

Ama bu kapının eşiğinde durup küçük piçin odanın arkasında Olivia'yı köşeye sıkıştırdığını görünce bir istisna yapmaya hazırım. Adam'a havucu verdim, dişleri hâlâ çenesine sıkıca yerleşmişken bu işten yara almadan sıyrılabilmesini sağladım.

Şimdi, ona verme zamanı.

"Dinle koca adam, bir kere söyledim." Dönüp bana bakıyor ve beni tekrar içine alırken gözleri neredeyse kafatasından fırlayacak gibi oluyor. Sadece birkaç gün olmuştu ama Adam her nasılsa ne kadar heybetli bir güçle karşı karşıya olduğunu unutmuştu. Sanırım yüzümdeki öfke dolu ifadenin kaşlarımı çatmama neden olması sinirlerini yatıştıramadı. "Bu seni ilgilendirmez." Cümlesinin geri kalanı, başlangıcıyla aynı inanca sahip değil.

"Benim durduğum yerden, kadını köşeye sıkıştırıyorsun. Onu korkutuyorsun." Öne doğru bir adım attım ve Olivia'nın ondan geri çekilmesini sağladığı gibi o da benden geri çekildi.

"Yirmi birinci yüzyıldayız." Tıkırdayan çenesi kelimeleri kekeleyerek söylemesine neden oluyor. "Artık insanlara sahip olamazsınız."

"Bana ukalalık yapma, sik suratlı." Sanki uzun bir engelmış gibi başının üzerinden Olivia'ya bakıyorum. İçeri girdiğimde yüz hatlarını kaplayan korku ifadesi çoktan eriyip gitmiş, yerini çekirdeğinin derinliklerinde yaşayan succubus ile ilişkilendirmeye başladığım mahcup bir sırıtışa bırakmıştı. Aferin kızıma. Bu bok parçasının seni alaşağı etmesine asla izin verme. "İyi misin güzelim?"

"Sen buradasın ya, ben de buradayım." Onun boğucu sesi Adam'a doğru attığım birkaç adımı cesaretlendiriyor.

Evet, bundan sonra biraz eğleneceğiz. Bir İngiliz'i dövmenin onu kızdıracağı kimin gelirdi?

"Hey, benden uzak dur." Ben daha ona karşı bir hamle yapamadan Adam geri sıçradı. Akıllı adam, ama hâlâ bir kol mesafesinde ve bu hatasının bedelini çok ağır ödeyecek.

"En son böyle bir aptallık yaptığında sana ne dediğimi hatırlıyor musun?" Kadınımın aramda duran bok parçasına karşı meydan okuyorum.

"Onunla konuşmamam gerektiğini." Adam boğazını temizliyor ve kendini daha büyük göstermek için güvercin göğsünü şişiriyor. Bu saçmalık bende işe yaramıyor. "Ama senden korkmuyorum."

.

"Hayır. Sana söylediklerim neydi?" Tekrar soruyorum, gözlerimin küçücük yarıklara dönüştüğünü hissederek. O gün de söylediğim gibi, bunların hiçbirisi korkutmak için değil. Hepsi uyarı. Ve o da benim gazabıma uğrayacak. "İşte, yardım edeceğim. Eğer Olivia'yla bir daha konuşursan, sana ..."

"Yüzümdeki bu ukala sırıtışı sileceksin." Sözlerimi tekrarlarlarken bir adım daha yaklaşıyor.

Büyük hata.

"Vay, vay, kendine güvenin hayret verici."

"Bu da ne demek oluyor-"

O sorusunu tamamlayamadan sağ kolumu ona doğru şiddetle savuruyorum. Kendini beğenmiş İngiliz'in yanağına öyle bir çarpıyor ki, kendi ayağına takılıp kık üstü düşene kadar geriye savruluyor.

"Ne oluyor lan? Bana vurdun." ığlığı, kara tahtaya çakılmış çiviler gibi ses çıkartıyor ve iki eli de anında yanağına giderek artık yaralı olan etine yapışıyor. "Bana vuramazsın."

Kendimi ayağa kalkmaya çalışan zavallı puşta kıkırdarken buluyorum.

"Ben Amerikalıyım, dostum. Ne istersem onu yaparım." Kendi topraklarımdaki stnlğmn parlamasına izin vermeli ve bu pisliğe İngiltere'de kalıp çayını yudumlayıp kriket oynaması gerektiğini hatırlatmalıyım.

Tokadın, oyalanırsa ona yapacaklarımın sadece başlangıcı olduğunu anlayan Adam, kaçarken bana geniş bir alan bırakıyor. Daha önce bundan emin değilse bile, artık geri gelmemesi gerektiğini biliyor.

Eğer , bir sonraki tartışmamız bu kadar hoş bitmeyecek.

Tkezleyerek kapıdan çıkarken onu takip ediyorum, ancak Olivia'nın arkamdan bir ses çıkardığını duyduğumda dönmeye başlıyorum. Ancak elleri göğsümü sarınca ve dudakları enseme bastırınca onunla yüzleşmeye çalışmaktan vazgeçiyorum.

Beni öpmek için sandalyeye mi çıkıyor? Ne kadar sevimli.

Tenimde öpücükler gezdiriyor, kulağına ulaştığında duruyor.

"Kahramanım," diye fısıldıyor kulağına. "Sana borcumu nasıl ödeyeceğim?"

"Beni güzel bir akşam yemeğine çıkarabilirsin. Belki sinemaya bile" diye takılıyorum, tam olarak nereye gittiğimizi bilerek. Eve gidene kadar beklemeyecek olmasına şaşırmamalıyım ama yine de eli önümde gezinirken kendimi yaramaz hissediyorum.

"Oh, sus." Diliyle kulak mememe vuruyor ve ellerinin kemer tokamı yakalayıp serbest bırakmasına izin veriyor. "şimdi şaka yapmaya devam mı edeceksin, yoksa sikini içime mi sokacaksın?"

"Neden ikisini de yapamıyorum?" Topuklarımın üzerinde döndüm ve Olivia'yı yakaladım. O kadar hızlı hareket etmeseydim, ben onu yakalayamadan yuvarlanıp gidecekti.

Kendini sabitlemek için kollarını başıma doluyor ve kıkırdayarak yüzümü göğsüne gömüyor. Çok şehvetli, neşeli ve özgür.

"Siktir." Kelime istemsizce ağzımdan çıkmayı başarıyor. Ama şimdi ağzımdan çıktığına göre, onu teşvik eden düşünceye devam edebilirim. "Seni seviyorum."

D Bunu gerçekten söyledi mi? Yoksa hayal mi görüyorum?
Yani, dudaklarının hareket ettiğini gördüm. Gözlerinin görkemli tutkusuyla dönmesini izledim. Yüzünün buraya gelen sert canavardan, geldiğim gergin nazik deve dönüştüğüne tanık oldum. onu için.

Yine de buna inanamıyorum.

"Bir şey söyleyecek misin?" Victor soruyor ama ses tonunda endişeli bir ima yok. Onun yerine, ağzı çıplak köprücük kemiğimde gezinmeye başlıyor. Öpüşü elbisemin spagetti askısında duruyor ve bir hayvan gibi omzumdan çekmeden önce onu dişlerinin arasına alıyor.

O zaman söylemişti ve ciddiye. Daha da iyiydi.

"Ne diyeceğimi bilmiyorum," diye cevap veriyorum. Karşılık vereyim mi? Bana inanacak mı yoksa doğru bu olduğu için karşılık verdiğimi mi düşünecek?

Ağzını diğer omzuma götürüp kayışa ilkiyle aynı muameleyi yapması da yardımcı olmuyor. Nasıl yapmamı bekliyorsun

Onun cesur kurtarişının teşvik ettiği şehvet duygularıyla ve o üç küçük kelimenin kalbimde yarattığı ezici duygu seliyle nasıl başa çıkabilirdim?

Fazla düşünmeyi bırak. Kalbinizin dinleyin.

Bir süredir aklıma gelen ilk mantıklı düşünce bu. Kalbimin bana söylediği şey ise kemeriyle uğraşmaya devam etmem, yavaşça halkalardan geçirmem, pantolonunun üst düğmesini açmam ve yere bırakmam.

Bu hareketlerin ardından Victor, onu seviştığımız ilk gece gördüğüm o vahşi duruma sürükleniyor. Boxeri yere düşer düşmez ve siki canlanır canlanmaz, kayışımı ağzına alma şefkatinden vazgeçiyor ve bunun yerine eliyle çekip çıkarıyor. Her iki kayış da dirseklerimin kıvrımlarına takılıyor ve göğsünün derinliklerinden gelen bir hırıltıyla Victor elbisemi vücudumun ön kısmından aşağı yırtıyor.

Elleri hemen arkama doğru ilerliyor ve sütyenime . Victor ustalıklı sütyenimi çözüyor ve göğüslerimi ortaya çıkarıyor. Sınırlarından kurtulduklarında, dudaklarını ağızla yalıyor ve boynu ziyafetini tüketmek için öne doğru uzanıyor.

Elleri vücudumun uzunluğunu takip ederken boynum tavana yapışıyor. İlk başta yavaş, ama külotumun beline yaklaştıklarında, çılgınca malzemeyi kapmaya başlıyorlar.

tüm kıyafetleri çıkardıktan sonra ben de ona karşılık veriyorum, ceketini çıkarıp yanımdaki bekleme odasındaki sandalyenin üzerinde bir top haline getiriyorum. Pantolonu gitmiş ve gömleği sarkmış halde, aleti beyaz pamuğun içinde kayboluyor. Yeni bağların sınırlarıyla uzun süre boğuşmadan önce her iki elimle gömleğinin bir tarafını tutup yırtıyorum, düğmeler gömleğinden patlayıp yere saçılıyor.

Çıplak ve açıkta kalan Victor beni tünediğim yerden kaldırıyor ve birlikte geçirdiğimiz ilk muhteşem gecede olduğu gibi bacaklarımı beline doluyorum. Bu kez, amıma doğru yaklaşırken zonklayan başlığının önüne hiçbir şey geçemiyor. Yüzünü benimkine yaklaştırırken kıvrımlarımın arasında kayıyor ve öpüşüyoruz.

Biz bu ateşli kucaklaşmada kendimizi kaybederken, Victor bizi masama doğru götürmeye başladı. Kıçımı en yüksek noktaya koyuyor, bu da erkekliğin yeni favori yerine kolayca erişebilmesi için mükemmel bir yükseklik oluyor.

"Bu çok ateşli," diye mırıldanıyorum, hâlâ ofisimde olduğumuzu yeni fark ediyorum. İşyerinde seks yapmak gibi skandal bir düşünce her zaman hoşuma gitmiştir ama bunu gerçekten yapabileceğime hiç inanmamıştım.

Victor'la bekleyecek sabrım yok. Bu da bunu doğruluyor. Onu istediğimde, sonuçları ne olursa olsun ona sahip olmalıyım.

"Çok ateşlisin," diyor Victor, dudakları göğüslerime doğru inmeden önce boynuma bastırarak.

Ellerimi bedenlerimiz arasındaki boşluktan aşağı kaydırıyorum ve sikiğin tabanını kavıyorum. Islaklığımın etrafını dürtüyor ve dürtüyor, içeri girmenin yolunu bulmaya çalışıyor ve ben ona yardım edeceğim.

Victor meme ucumu ağzına alırken, ben de aynısını onun muhteşem üyesiyle yapıyorum. İğrenç arzularımı yerine getirerek, ucu girişimi ihlal ediyor ve bana getirdiği yoğun dolgunluk karşısında sarsılıyorum.

Ama bununla birlikte kalbimin bana yeni bir talimat verdiğini görüyorum. Konuşmak için en uygun zamanı bekliyorum ve Victor'un bayrağını içimin derinliklerine dikmesine izin veriyorum. Kabzasına kadar gömüldüğünde ve zihnim onu içimde hissetmenin coşkusu ve coşkusuyla patladığında, sonunda "Seni seviyorum" diyorum.

"Biliyorum. İlk günden beri biliyorum." Şık ve kendinden emin sırıtışı çok ateşli. Ama bana hem aşkımı itiraf etmenin hem de yüzündeki çocuksu ifadenin tadını çıkaracak bir an bile vermiyor, sonra sert bir hamleyle içime giriyor.

Bunu bir diğeri izliyor, sonra kalçalarının yavaş, sabit hareketi tamamen yerini beni ciyaklatan ve inleten yoğun vuruşlara bırakana kadar bir üçüncüsü.

Doruk noktasının kıpırdanışı içimdeki inkar edilemez yerini alırken, kelimeleri tekrarlıyorum. *Seni seviyorum.* , çığlık atarak, sadece

Serbest bırakılmanın tatlı sıcaklığı vücudumun her santimetresine yayılırken bunları tekrar tekrar söylüyorum.

bir yerde Victor kendi niyetini haykırıyor. Ama kulaklarımda gümbürdeyen kalbim ve kendi yüce a k ifadelerim arasında, ikimiz de masamın üzerine yığılana kadar onu duymuyorum, Victor'un ağırlığı yakında şişecek olan karnıma baskı yaparak arkaya doğru garip bir şekilde uzanıyorum.

Eli yanağımlı bulurken birlikte gülüyoruz. Gözlerimi kendisiyle bulu turmak için kullanıyor.

"Evlen benimle," diyor ba parmağını yanağımda gezdirerek. "Sonsuza kadar benim ol."

Tiz heyecan  ı lı ım Victor'un kulaklarını tırmalamadan önce tek bir kelime bile edemiyorum. Bana burada, masamın üzerinde kambur ve rahatsız bir şekilde evlenme teklif etmesine bile  a ırmadım. Hayatımızın geri kalanı için bundan daha şiirsel bir başlangıç olabilir mi?

Ne de olsa, soruyu sormak için her şeyin ba ladığı yerden daha iyi bir yer var mı?

"Evet. Sikeyim evet. Binlerce kez evet." G zya larımla sıcak sızısı göz kapaklarımı tehdit ederken dışarı çıkmayı ba arıyorum.

EPİLOG

VICTOR

Sekiz Ay Sonra

"W Ağabeyimin evleneceği kimin aklına gelirdi?" Vance bir kutu bira açarken soruyor. İki tane daha açıyor, birini bana diğerini de en küçüğümüze uzatıyor.

Kardeşim Vaughn.

"Evet," diyor Anne, boş bardağını Vance'e doğru kaldırıyor ve içindeki buz kalıntıları kenarlara çarpına kadar havada sallıyor. Vance bardağı alıyor ve bir cin tonik daha hazırlamaya başlıyor. "Anne en iyisini bilir" sözünün bir nedeni var, değil mi?"

"Ben de o gün Olivia'nın yoluna çıkmamın bir tesadüf olduğunu düşünüyordum." Parçalar nihayet yerine oturmaya başladığında kaşlarımı kaldırıyorum.

Tüm bunlar annemin tasarımıydı. O sabahın nasıl başladığını ve nereden bittiğini göz önünde bulundurursak, muhtemelen bunu daha önce fark etmeliydim. Ancak, göbeği bol elbisesinin önünü gererek yavaşça oturma odasından çıkan bomba tarafından kör edildiğimden, tüm işaretleri kaçırdım.

"O zaman sanırım size teşekkür etmeliyim, değil mi?" Sandalyemden kalkarken anneme dönüyorum.

"Gerek yok, oğlum. Sadece seni gülümserken gördüğüm için mutluyum" diyor.

Nişanlıma doğru ilerliyorum ve kolumu sırtının küçük kısmına doluyorum. Sanki kimse izlemiyormuş gibi onu alçaltıp öptüğümde kıkırdıyor.

"Nasıl hissediyorsun aşkım?" diye sordum. Tuvalete gitmek için izin istedi ve bunun ciddi bir nedeni olduğuna inanmak için hiçbir nedenim olmamasına rağmen kendimi endişelenmekten alıkoyamıyorum.

O şu anda hayatımdaki en önemli şey ve o güzel, yuvarlak karnında değerli bir yük taşıdığı gerçeğini nasıl görmezden gelebilirim?

Onu yavaşça dik pozisyona getirirken, "Bir milyon dolar gibi," diye cevap veriyor. "Şimdi, kim bu partiyi başlatmaya hazır?"

Anne, Vance'ten içkisini kabul ederken, "Düğün planlamayı seviyorum," diyor.

"Bunu daha önce hiç yapmadım." Vaughn masanın üzerine dağılmış evraklara bakıyor. "O yüzden bana doğru yolu göstermeniz gerekecek."

"Vaughn, daha önce hiçbir şey yapmadın." En küçük kardeşimi azarlıyorum ve Olivia'nın oturabilmesi için sandalyesini çekiyorum. "Ama dikkatini ver çünkü bir gün bu dersleri kendi yararına kullanabileceksin."

"Haklı oğlum," diyor annem bana sinsî bir gülümsemeyle. "Ne de olsa, o cinden hâlâ iki dileğim var."

Masada kafa karışıklığı sürerken, kendimi her zamankinden daha parlak gülümserken buluyorum.

Hayatımızın geri kalanını birlikte, uyum içinde geçirmeye içelim.

GENİŞLETİLMİŞ EPILOG

OLIVIA

Bir Yıl Sonra

W Bir çocuğum kucacımdayken ve bir aydan kısa bir süre içinde bir diğeri doğacakken, kendimi hiç kadar mutlu hissettiğimi söyleyemem. Victor'un devasa evinin içinde sürüklenirken Dört yatak odalı dairesinin kurmayı planladığı aileyi sıdırmak için çok küçük olduğuna inanarak satın aldım, gerçekten isteyebileceğim başka bir şey yok.

Akşam yemeğimizi hazırlamakta olduğu mutfağa girdiğimde kocam "İşte buradalar," diyor. Hem özenli bir koca hem de mükemmel bir baba olan Victor, bu çocuk yetiştirme ve büyütme sürecini benim için olabildiğince kolaylaştırmak için elinden gelen her şeyi yaptı.

Bugün de biftek, turşu, tatlı patates kızartması ve lahana salatasından oluşan bir yemek hazırladı. Hamilelik aşermelerimden dolayı yaptığım en garip istek değil ama sipariş ne olursa olsun, Victor her zaman yerine getirmek için burada.

"En sevdiğim iki hanım nasıllar?" diye soruyor, ellerini omzundan sarkan bir bezle temizlerken.

"Ayaklarım beni öldürüyor ve bu küçük hanım uyumayı reddediyor, ama bunun dışında bir şikayetim yok."

"O zaman yemeğimizi yedikten sonra sen uzun ve sıcak bir banyo yapsan, ben de küçük canavarı gezdirsem nasıl olur?" diyerek bana doğru ilerliyor.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" Alnımı göğsüne bastırarak soruyorum.

"Neyi nasıl yapacağım?" Kızımız Rebecca'yı rahatsız etmeden bana sarılmak için bir kolunu dikkatlice omzuma atıyor.

"Ne zaman yapabileceğin her şeyi yaptığını düşünsem, beni kendine daha da aşık etmek için şapkandan yeni bir numara çıkarıyorsun."

"Hmm." Victor derin düşüncelere dalmış gibi gözlerini tavana çevirir. "Bu beni şaşırttı."

"Olabilir mi? Sonunda Victor Valentine'ın nutkunu mu tuttum?" Yanına daha da sokularak alay ediyorum.

"Hayır. Çünkü hala ilham eski klasikler var."

"Oh, lütfen beni aydınlat o zaman." Gözlerinin içine bakıyorum, bir adım önde olma çabası beni çok eğlendiriyor.

"Çok güzelsin, biliyor musun?" Victor yanağımı avucunun içine alarak soruyor. Ağzını Rebecca'nın alnına indirip nazıkçe öpmeden önce beni öpmek için öne doğru eğiliyor.

"Oh, dur. Bunu kastetmiyorsun." Yağcılığına karşı gözlerimi deviriyorum. "Söylemesi güzel, duyması harika ama yüzüm şiş, saçlarım dağınık ve üzerimde bebek tükürüğü ve Rebecca'nın mamasından yapılmış bir tişört var."

"Yine de o kadar parlak parlıyorsun ki güneşi bile utandırabilirsin." Elini yanağımda ve boynumun arkasında gezdiriyor, devam etmeden önce başımı göğsüne yaslıyor. "Senin mükemmel olduğunu düşünmekten asla vazgeçmeyeceğim Olivia. Kendini ne kadar kötü hissedersen hisset, benim için her geçen gün daha da güzelleştiğini unutma. Seni seviyorum karıcığım. Ve beni korkutmak için şişmiş ayaklardan ve bebek tükürüğü kıyafetlerinden çok daha gerekecek."

Ve işte yine oradalar - bu adamın hayatıma giren en harika şey olduğuna dair yanağımdan süzülen sıcak hatırlatıcılar.

"Ve seni seviyorum, benim karşı konulmaz, doyumsuz kocam." Zamanın sonuna kadar.

Son. Okuduğunuz için teşekkürler!

Posta listeme kaydolarak zaman zaman ücretsiz kitaplar alabileceğinizi biliyor muydunuz? Yeni çıkan kitaplardan ilk siz haberdar olmak ve bir sonraki ücretsiz kitabı hazır olduğunda almak için aşağıdaki bağlantıya tıklayarak kaydolun...

www.subscribepage.com/lenalittle

AYRICA LENA LITTLE TARAFINDAN

[Ona Sahip Çıkın](#)

Evet Baba Serisi

Kitap 1: [Komşu Baba](#) Kitap

2: [Patron Baba](#) -

Kitap 3: [Babamın Borcunu](#)

[Ödüyorum](#) Kitap 4: [Babamın](#)

[Babamın İtalyan Arkadaşı](#)

[Cadılar Bayramı](#) Kitap 5: Kitap

6: [Rus Öğretmen](#)

Kitap 7: [Babasının Hizmetçisi](#)

Kitap 8: [Sahiplenici Baba](#) Kitap

9: [Koruyucu Baba Sevgili](#)

[Babacığım](#) Kitap 10: [Babasının](#)

[Kaderi](#) Kitap 11: -

Kitap 12: [Rus Doktor Baba](#) Kitap

13: [Babanın Noel'i](#) Kitap 14:

[İtalyan Mafya Avcısı](#) Kitap 15:

[Babanın Arkadaşı](#)

Kitap 16: [Saplantılı Polis](#) Kitap

17: [Borç Tahsildarı](#) Kitap 18:

[Onun Tetikçisi](#)

Kitap 19: [Kalecinin Kızı](#)

Kitap 20: [Tetikçinin Hedefi](#)

Kitap 21: [Babanın Sırrı](#) Kitap

22: [Üvey Kardeş Baba](#) Kitap

23: [Bir Günlüğüne Baba](#) -

Kitap 24: [Üvey Kardeş Babanın Noel Arifesi](#) Kitap

25: [Koruyucu Baba](#) -

Kitap 26: Toskana Terörü Kitap
27: İrlandalı Üvey Kardeşim Kitap
28: Sevgililer Günü Babası Babamın
Borcunu Ödemek Kitap 29: Üvey
Kardeş İtfaiyeci Kitap 30:
Kitap 31: CEO'ya Mesaj
Atmak Kitap 32: Babayı
Savunmak Baba Kitap 33:
Paskalya Babası Kitap 34:
Dedektif Kitap 35: Dean
Baba
Kitap 36: İtalyan Üvey Kardeşim
Kitap 37: Motorcu Baba
Kitap 38: İrlandalı Ev
Arkadaşım Rus Koruyucum
Kitap 39: Kitap 40: Mafya
Babam
Kitap 41: Bodyguard Baba Kitap
42: Rus Ev Arkadaşım Kitap 43:
İtalyan Profesör
Kitap 44: Mafya Babası
Kitap 45: Babamın Borç Tahsildarına Ödeme
Yapmak Kitap 46: Şerif Baba
Kitap 47: Olimpiyat Saplantısı
Kitap 48: Rus Baba Babamın
Hizmetçisi Babası Kitap 49:
Kitap 50: Donanma

Sahiplenici Bir Adam Serisi

Kitap 1: J ealous
Kitap 2: Sahiplenici
Kitap 3: Stalker
Kitap 4: Disiplin
Kitap 5: Saplantı

- Kitap 6: Kontrol
- Kitap 7: Motosikletli Adam
- Kitap 8: Sahiplenici Köpek
Yavrusu
- Kitap 9: Sahiplenici Tamirci
- Kitap 10: Avukat
- Kitap 11: İtalyan Mafyası İçin Dadı Kitap
12: İtalyan
- Kitap 13: Belfast Kasabı
- Kitap 14: Bağımlılık
- Kitap 15: Psikopat Profesör
- Kitap 16: Müdür Saplantısı
- Kitap 17: Psikopat Polis
- Kitap 18: Sahiplenici Sürahi
- Kitap 19: Sahiplenici Cerrah
- Kitap 20: Sahiplenici Veteriner
- Kitap 21: Sapık Kamyoncu
- Kitap 22: Sahiplenici Yayıncı
- Kitap 23: Doktorun Emirleri
- Kitap 24: Ev Sahibinin Saplantısı
- Kitap 25: Sahiplenici Yunan Şef
- Kitap 26: Psiko Terapist
- Kitap 27: Patrona Mesaj
Atmak
- Kitap 28: İtalyan Oda Arkadaşım
- Kitap 29: Sahiplenici CEO
- Kitap 30: Sapık Üvey Kardeş
- Kitap 31: Saplantılı Doktor
- Kitap 32: Patronun Saplantısı
- Kitap 33: Ateşli CEO
- Kitap 34: Kardeşimin Saplantılı Arkadaşı
- Kitap 35: Saplantılı Patronun Noel'i Kitap
36: Ateşli İtfaiyeci

Kitap 37: Üvey Kardeşin Saplantısı

Babanın En İyi Arkadaşı

Kitap 1: Babamın Polis Arkadaşı

Kitap 2: Babamın Babamın Demirci
Arkadaşıİtalyan Mafya Arkadaşı

Kitap 3:

Kitap 4: Babamın En İyi Arkadaşıyla Şükran Günü

Kitap 5: Babamın Doktor Arkadaşı

Kitap 6: Babamın En İyi Arkadaşıyla Noel Arifesi

Kitap 7: Babamın Arkadaşı

Kitap 8: Babamın Rus Arkadaşı

Kitap 9: Babamın Deniz

Komandosı Arkadaşı Kitap 10:

Babamın Polis Arkadaşı

Kitap 11: Babamın Eski En İyi Arkadaşıyla Cadılar

Bayramı Kitap 12: Babamın En İyi Arkadaşı İçin
Bebek

Kitap 13: Babamın Mafya Sırrı

Kitap 14: Babamın Saplantılı
Arkadaşı

Kitap 15: Babamın Polis Kaşkası

Kitap 16: Babamın Avukat En İyi
Arkadaşı

Onun Kötü Çocuğu

Kitap 1: Zıt Kutuplar Çeker

Kıskanç Sapık

Kitap 1: Kötü Polis Kitap

2: Kötü Dövüşçü

3. Kitap: J ealous İtfaiyeci

4. Kitap: J J ealous

Patronealous Koruyucu 5.

Kitap:

6. Kitap: Kötü Avukat 7.

Kitap: Kötü Kötü Dedektif

İtalyan 8. Kitap: 9. Kitap:

Kötü Vahşı

Kitap 10: Jealous Seri Katil

Kitap 11: Kötü Kalpli Üvey
Kardeş Kitap 12: Kötü Kalpli
Koruma

Talep Edildi

Kitap 1:
Sahiplenilmiş 2: Onun
Koruyucusu Kitap 3: Koruyucu Polis
Kitap 4: Güvenlik
Kitap 5: Koruyucu
Sanatçı
Kitap 6: Ateşli Polis
Kitap 7: Sapığım Tarafından
Sahiplenildi Mahkum Kitap 8:
Tarafından Sahiplenildi Şeytan
Tarafından Sahiplenildi Kitap 9:
Kitap 10: Üvey Kardeşim Tarafından
Sahiplenildi Otostopçu Tarafından
Sahiplenildi Kitap 11:

Onun Mafya Adamı

Kitap 1: Mafya İçin Bebek Kitap
2: Babamın İtalyan Borcunu Ödemek

Bir MMF Ménage Romantizm

Kitap 1: Onun İki Doktoru

Erkek Arkadaşımın Babası

Kitap 1: Erkek Arkadaşımın Patron Babası
Erkek Doktor Erkek Kitap 2: Arkadaşımın
Babası Arkadaşımın Babası Arkadaşımın
Babası Erkek Arkadaşımın Koca Babası Kitap
3: Milyarder Erkek Kitap 4: Tetikçi Kitap 5:
Kitap 6: Erkek Arkadaşımın Huysuz Babası
Kitap 7: Erkek Profesör Arkadaşımın Babası
Arkadaşımın Babası Arkadaşımın Mafya
Babası Kitap 8: Erkek Boksör Erkek Kitap 9:
Kitap 10: Erkek Arkadaşımın Koruyucu Babası

Kitap 11: Erkek Arkadaşımın İtfaiyeci Babası

Kitap 12: Erkek Arkadaşımın Sahiplenici Babası

Conklin İlçesi Babaları

Kitap 1: Ödül Avcısının Saplantısı Kitap

2: Sahiplenici Çiftlik Sahibi

Kitap 3: Kardeşimin Çilingir Arkadaşı Kitap

4: Sahiplenici Rahip

Buharlı Şortlar

Kitap 1: Saplantılı Üvey Kardeş

Kitap 2: Kütüphaneci Kitap

3: Tamirci Kitap 4: Sınıf

Arkadaşı

Kitap 5: Ev Arkadaşı Kitap 6:

Yan Komşu

Kitap 7: Sapık 8: En İyi

Arkadaş Kitap 9:

Arabulucu Kitap 10:

Yedek Kitap 11:

Suikastçı Kitap 12:

Yabancı Kitap 13:

Canavar Kitap 14:

Rahip Kitap 15: Eski

Mahkum Kitap 16:

Misafir

Oyun Başlıyor

Kitap 1: Koruyucu

Oyuncu Kitap 2: Sahiplenici

Oyuncu Kitap 3: Tutkulu

Oyuncu

Yasak Fanteziler (Pippa Little ile)

Kitap 1: Benim Pis Üvey Kardeşim

Kitap 2: Kirli Koruması Kirli Kitap

3: En İyi Arkadaşının Babası Kitap 4:

Eski Nişanlısının Kirli Kardeşi

Kitap 5: Onun Pis Öğretmeni

Kitap 6: Onun Pis Onun Pis

ProfesörüKoçu Kitap 7:

Kötü Adamlar

Kitap 1: GangstereEski Mahkum

Sahiplenilen Satılan Kitap 2:

Tarafından Don Tarafından

AlınanKitap 3:

Bakireler ve Kötüler

Kitap 1: Detroit Şeytanı

Alcatraz'daki AlfaKitap 2:

Kitap 3: Ölüm Tanrısı

Kaosun Kralları

Kitap 1: Dante

Kitap 2: Romeo

Kitap 3: Salvatore

Femme Fatale

Kitap 1: Seksi Katil

Kitap 2: Seksi Bodyguard

Kitap 3: Seksi Suikastçı

Sevgililer Günü Projesi

Kitap 1: Kıskanç Sevgilisi Kitap

2: Sahiplenici Sevgilisi Kitap 3:

Babacan Sevgilisi

Babasının Kızı

Kitap 1: Motorcu Babasının Kızı

Kitap 2: Sapık Babasının Kızı

Milyarder Babasının KızıKitap 3:

Kitap 4: Savaşçı Babanın Kızı

Kitap 5: Patron Babanın Kızı

İŞBİRLİKLERİ

Sweetheart Şelaleleri

Kitap 1: Yaralı Dağ Adamı (Cassi Hart)

2. Kitap: Dağ Adamını Ayartmak Dağ Adamı Tarafından Sahiplenilmek (Lana Love) 3. Kitap: (Lizzy West) 4.

Kitap: Şehvetin Peşinde (Ellie Lukas)

Kitap 5: Dağ Adamı Tarafından Kurtarılan (Lena Little)

6. Kitap: Kırık Dağ Adamı (Zoey Rose) 7. Kitap:

Dağ Adamım Huysuz Dağ Adamı Tarafından

Tutulan Dağ Adamı (Sadie King) 8. Kitap: (Shaw

Hart) 9. Kitap: İnatçı (Lilah Hart)

Kitap 10: Yasak Dağ Adamı Dağ Adamı Tarafından

Azarlanan (Cameron Hart) Kitap 11: (Jenna Rose) Kitap

12: Özgürleştirilmiş Dağ Adamı (Natasha Sterling) **Eve**

Bela Getirmek

Kitap 1: Çarpık Bir Noel (Cassi Hart)

Kitap 2: Eski Sevgilimin Babası Şehre Geliyor (Eve London) Kitap 3: Yaramaz Sırrını Açmak (Chloe Maine) Kitap 4: Tatiller ve Kelepçeler (Natasha Sterling) Kitap 5: Tatil Ateşi Kate Tilney) Kitap 6: Evden Uzaklara Gitmek (Ember Davis) Kitap 7: Profesörle Karışık (Lizzy West) Kitap 8: Büyük Nick Enerjisi (Mayra Statham) Kitap 9: Bay Yanlışı Eve Getirmek (Emma Bray) **Kitap 10: Bir Noel Collin (Lena Little)** Kitap 11: Kötü Eve Getirmek Çocuğu Motorcuyu Eve (Jailaa West) Kitap 12: Noel İçin Kirli Sürüş (Fern Fraser) Kitap 13: Getirmek Mahkûmla Noel (Winter Travers) Kitap 14: (Raven Moon)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.